

2017-2018 Anna Andronache. Lectia de dirigenție inversă

Eleve care s-a luat la trântă cu sistemul a fost învinsă și pleacă din țară „Las în urmă o Românie dominată de ipocrizie și prostie“

12 februarie 2018, 15:13 de Dani Dancea

Sursa: https://adevarul.ro/locale/targoviste/eleve-s-a-luat-tranta-sistemul-fost-invinsa-pleaca-tara-las-urma-romanie-dominata-ipocrizie-prostie-1_5a8187f8df52022f757500ce/index.html

Anna Andronache, eleva din Târgoviște ale cărei mesaje au devenit virale pe Facebook după ce a criticat sistemul de învățământ, spune că a fost învinsă de sistem și că, împreună cu părinții ei, pleacă din România.

Eleve care se ia la trântă cu sistemul

A devenit cunoscută în toată țara după ce a început să țină pe contul personal de Facebook un jurnal al lucrurilor din școala sa pe care le considera nepotrivite.

Este vorba de Anna Andronache, elevă la Școala Coresi din Târgoviște.

După ce a caracterizat-o public pe profesoara de matematică de „*comportament dominant și cât se poate de ipocrit*” sau i-a numit public pe unii profesori „*incompetenți*”, dar s-a luat și de colegi de clasă, devenind astfel un simbol al curajului, Anna Andronache a anunțat, pe pagina sa de Facebook, că părinții ei au decis, pentru binele ei, să plece din țară.

„*Nu mă așteptam să scriu asta atât de repede, dar acum pot să vă anunț că mă mut în altă țară. Asta se datorează părinților mei care își lasă viața confortabilă de aici și o iau de la zero în altă țară pentru mine. Las în urmă o Românie dominată de ipocrizie și prostie care nu o să-mi lipsească*”, este mesajul prin care Anna Andronache își anunță plecarea din țară.

Georgeta Gogeanu, directoarea școlii în care învață Anna declara în urmă cu un an că nu este împotriva punctelor de vedere ale Annei, ci critică doar modul ei de a pune problema.

„*Are o anumită educație și este deșteaptă, cu inițiativă. Lucrurile nu sunt în alb și negru.*

„*Sunt și lucruri care pot fi reglate, dar nu tot ce crede cineva, este și adevărul absolut.*

„*Sunt pentru libertatea de exprimare a oricărui om.*

„*Personal cred că a dus lucrurile puțin cam departe.*

„*Noi putem să arătăm că lucrurile nu stau chiar așa.*

„*Anna nu acceptă și alte puncte de vedere și nu acceptă ușor pe altcineva.*

„*De exemplu, are o neînțelegere constantă cu profesoara de matematică*”, spune directoarea.

Jurnalul nefericirii. "Educatia pentru binele copilului"

[Anna Andronache 24 ianuarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/954076524722713)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/954076524722713>

De doi ani jumate invat la scoala Coresi, fosta nr 5, scoala declarata ca fiind "de elita", "cea mai buna din judet si a 3-a pe tara".

In acesti 2 ani jumate am intalnit atatea aberatii si abuzuri in scoala asta ca mi-e rau numai cand ma gandesc ca ma duc iar maine la scoala si m-am hotarat ca din cand in cand sa scriu cum e viata de elev intr-o scoala de elita in Romania.

Nu scriu din urma ca e prea mult de povestit, dar astea sunt intamplarile recente:

Inainte de sarbatori a fost organizat "Targul de Craciun" in curtea scolii.

In cadrul acestui targ, cea mai apreciata activitate a fost spartul de farfurii si pahare aduse de elevi de acasa pentru "a sparge ghinionul".

Se presupune ca orice activitate organizata de scoala trebuie sa aiba rol educativ.

Care e rolul spartului de farfurii? Inducerea superstitiilor, nu?

Am in clasa colegi care au in penare rugaciuni pentru note mari si se roaga inainte de teste si teze, bazandu-se astfel pe Dumnezeu si nu pe cunostintele lor.

Sa nu mai vorbim de faptul ca cioburile sparte puteau rani foarte usor pe oricine si ma mir ca nu s-a intamplat. Si cand te gandesti ca in regulamentul scolii alergatul e interzis din cauza pericolului de accidentare. Activitatea a fost prezentata de Gazeta Dambovitei ca fiind una de exceptie, laudand initiativa scolii.

Cand am venit in clasa a 5-a, colegii care fusesera si pana atunci la Coresi erau in anul 3 de franceza iar eu, ca si altii veniti de la alte scoli, nu facusem deloc franceza.

Profesoara nu a depus nici cel mai mic efort sa ne ajute sa venim la nivelul clasei.

Am facut un an de pregatire, am recuperat materia si sunt considerata ca fiind cea mai buna din clasa la franceza. Acum mi se cere insistent sa particip la olimpiada de franceza ca sa aduc scolii o diploma cu care sa se laude ca e "de elita".

Am refuzat, ca si la alte materii la care mi s-a cerut sa merg la olimpiade si concursuri, iar profesoara a zis ca o sa ma oblige.

Am scris destul deocamdata, va las ca maine ma duc la scoala dar o sa va tin la curent cu viata palpitanta de elev dintr-o scoala "de elita" din Romania.

[Anna Andronache 16 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/979158325547866)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/979158325547866>

Asa cum am scris acum ceva timp, va tin la curent cu ce se mai intampla pe la scoala.

De multe ori, profesorii cer parerea elevilor in legatura cu diferite lucruri.

Dar daca parerea noastra nu coincide cu ce vor ei sa auda atunci recurg la orice metode (minciuna, inselatorie) ca sa fie ca ei si nu ca noi.

Exista o practica total nepedagogica in scoli de a ierarhiza elevii din clasa pe alte criterii decat rezultatele la invatatura. Astfel exista functia de sef al clasei.

Seful clasei nu are niciun rost, evident, dar fiecare clasa trebuie sa aiba un sef.

La inceputul semestrului am fost pusi de diriginta sa alegem un sef al clasei.

Noi am ales un coleg care nu era prea simpatizat de diriginta.

I-a picat fata cand a vazut pe cine am ales.

Peste o saptamana a venit si ne-a prosti in fata spunand ca seful clasei e altcineva -un preferat de-al ei- pentru ca "*nu ati numarat bine voturile*".

I-am spus ca e josnic ceea ce face dar nu ne-a luat in seama.

Acum avem alta diriginta care ne-a intrebat daca vrem sa schimbam seful clasei.

I-am spus ca da si ca il vrem inapoi pe cel pe care l-am ales.

A dat din cap dezaprobativ spunand ca nu e potrivit.

De ce ne-or mai fi cerand parerea daca nu tin cont de ea nu am inteles nici pana in ziua de azi.

Asa cum am mai spus, am refuzat sa merg la orice olimpiada.

Marti a venit profesoara de engleza cu niste fise la ora.

Catorva elevi ne-a dat sa lucram fisele si cu ceilalti a lucrat altceva.

Astazi a venit intr-o pauza sa ne felicite pe cei care s-au calificat la faza urmatoare a olimpiadei de engleza. Deci, fara sa stiu, am participat la olimpiada.

Sunt programata sambata la etapa urmatoare unde bineinteles n-o sa ma duc.

Cam atat pentru acum, ne auzim data viitoare.

Stati linistiti ca nu dureaza mult pana cand o sa scriu iar.

[Anna Andronache 17 februarie 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/980400942090271>

Am primit multe cereri de la necunoscuti dupa distribuirea ultimelor mele postari si as vrea sa nu va separati dar nu am acceptat decat cererile celor care sunt prieteni cu prietenii mei.

[Anna Andronache 18 februarie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/981393438657688>

Profesoara mea de matematica are un comportament dominant si cat se poate de ipocrit.

Intr-a V-a avea obiceiul sa mute absolut toti elevii in banci cum avea chef la fiecare ora si nu dadea pauzele doar pentru a arata cine e seful.

A avut grija de asemenea sa induca frica de dumneaei si de matematica in randul elevilor.

S-au plans niste parinti, s-au revoltat cativa copii dar profesoara zicea ca nu poate tine ora decat asa si "*fiecare profesor e suveran la ora lui*".

Eu am refuzat sa ma mut fara o explicatie logica -pe care profesoara nu a putut sa mi-o dea.

La rugamintea tatei, doamna director a vorbit cu profesoara despre pauza si despre mutare dar degeaba. A depus o reclamatie dar, din nou, fara rezultat.

Pe langa faptul ca eram singura care nu se muta din banca, am inceput sa ies in pauza cand se suna, lucru care a facut-o pe profesoara sa se planga la directoare ca o "*sfidez*" si "*dau exemplu negativ*".

Doamna director i-a zis ca pauza e reglementata prin lege si e obligata sa o dea si nu exista nicio regula care sa ma oblige sa ma mut din banca.

Avand 30 de ani la catedra si neputand admite ca i se opune cineva, obisnuita sa domine elevii, doamna profesoara a organizat un grup de parinti (multi parinti sustin comportamentul abuziv al profesorilor de genul asta) care au semnat o petitie cerand sa fiu mutata la alta scoala pentru ca "*dau exemplu negativ colegilor*".

A fost chemat tata la scoala unde acesti parinti i-au spus "*sa fie si ea ca ai nostri sau sa plece*" si "*sa terminati cu idealismele astea ieftine*". (Tata oricum nu era prea placut de parinti pentru ca nu e de acord cu fondul clasei, fondul scolii si cadourile pentru profesori, obiceiuri care considera ca ar trebui sa dispara.)

Mi-e rusine sa va scriu in ce fel am fost denigrata de acei parinti in petitie.

Eram, ca si acum, un elev bun care lua bursa de merit.

Doamna director a stabilit ca nu exista motive sa fiu mutata la alta scoala si le-a spus parintilor ca nu ar fi trebuit sa dea curs reclamatiei.

Relatiile cu colegii au fost si inca sunt bune, nu au fost afectate de incidentul asta.

De atunci, totusi, am o retinere mare in a acorda incredere oricui.

Din clasa a VI-a profesoara a renuntat la mutarile ridicole sub presiunea doamnei director si a reclamatilor. Se pare ca poate sa-si tina orele si fara sa mute elevii ca pe niste pioni.

Pauzele tot nu le dadea ca era prea mult dintr-o data. A continuat sa sustina ca e lipsa de respect ca ies in pauza iar eu am continuat sa sustin ca e lipsa de respect din partea dumneaei ca nu da pauzele elevilor.

Intr-a VII-a deja se adunaseră cam multe. Si-a mai facut un parinte curaj si a reclamat-o pentru ca i-a umilit si batjocorit copilul pentru ca a intarziat la ora, tata a mai reclamat niste abuzuri si de vreo trei luni ne da pauza si se comporta normal.

Sa vedem cat tine minunea, ca nu poate sa reziste prea mult fara a-si arata dispretul fata de elevi, e impotriva firii dumneaei.

Trebuie sa spun ca, in ciuda acestor intamplari, nu am fost persecutata de niciun profesor cu care am avut discutii in contradictoriu iar profesoara de matematica a fost in general corecta cu mine.

In final vreau sa le multumesc domnului Enache de la ziarul Adevarul si doamnei Gradinariu pentru sprijinul oferit si tuturor celor care m-au incurajat.

Un elev ca mine nu s-ar putea lupta cu un sistem intreg fara sustinere si protectie. In spatele meu sunt parintii mei care m-au invatat sa fiu obiectiva si corecta si sa nu-mi fie frica sa spun ceea ce gandesc.

[Anna Andronache 19 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/981911245272574)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/981911245272574>

Prietenii vechi ma cunosc dar in ultimele zile mi-am facut prieteni noi pentru care o sa fac o scurta prezentare.

M-am nascut in Irlanda de unde am venit cand aveam 3 ani.

Tata e psiholog (bun) si ciclist (bun) iar mama e profesor de engleza (bun).

Educatia primita de mica are la baza niste principii simple si eficiente si anume "*ce tie nu-ti place, altuia nu-i face*", "*nimeni nu te poate obliga sa faci ceea ce nu vrei*" si "*demnitatea inainte de toate*".

In decursul anilor am analizat zilnic impreuna cu ai mei tot ce mi se intampla la joaca si la scoala si am devenit cumva specialista pentru varsta mea in a-mi analiza viata si in a vedea ceea ce altii nu observa sau nu li se pare important.

La scoala doamna directoare m-a chemat de cateva ori la niste discutii private si am vazut ca a verificat daca sunt in stare sa-mi argumentez opinia pe care o aveam in clasa si pe grupul clasei noastre de pe Facebook (datorita postarilor mele acolo cam jumatate dintre parinti au interzis copiilor lor prezenta acolo si, in urma presiunilor facute, grupul s-a desfiintat).

Concluzia la care s-a ajuns in legatura cu mine este ca "*sunt victima parintilor mei*".

Asta e si un raspuns la intrebarile de genul

"*Sigur nu scrie altcineva ?*" ,

"*Oare exista in realitate Anna Andronache ?*",

"*Nu e cumva fictiune ceea ce scrie ?*".

Prietenii nostri stiu toate lucrurile pe care le scriu de cand s-au intamplat.

Lupta noastra cu sistemul scolar e veche de sapte ani.

Ar fi cazul sa fiu in stare ca la 14 ani, dupa sapte ani in care mi s-a cerut continuu sa-mi justific modul de gandire, sa povestesc niste intamplari de la scoala dupa ce au fost discutate si analizate in amanunt cu parintii mei si pentru care s-au formulat reclamatii la scoala, inspectorat si minister.

La scoala mi s-a spus mereu ca "*nu e bine cum gandesc*" si "*cu gandirea asta nu o sa ajungi departe*".

Da, sunt "victima" parintilor mei si-mi place asa chiar daca unora nu le convine.

A spus cineva ca o sa am probleme pentru ceea ce scriu.

Mai mult decat sa fiu mutata la alta scoala nu are nimeni ce sa-mi faca, nu ma da nimeni afara din tara.

Stati linistiti ca nu sunt cu nimic mai speciala decat copiii de varsta mea.

Mie doar mi s-a dat curajul si sustinerea sa scot gunoiul de sub pres.

Mai pe seara o sa scriu ceva mai special, tot de la scoala.

[Anna Andronache 19 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/982096165254082)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/982096165254082>

Vreau sa va spun ca nu exista materii urate sau grele sau elev prost ci doar profesori nepriceputi, incompetenti, care isi fac meseria in sila sau cu rautate sau care intentionat predau prost pentru a forta copiii sa mearga la pregatire.

Am avut timp de 2 ani un profesor de biologie foarte deosebit.

Nu era prea agreat de ceilalti profesori pentru ca il iubeau mult copiii si-l dadeau exemplu, iar cum profesorii in general trebuie sa fie stiuti de frica el nu se incadra in peisaj.

Prin comportamentul dumnealui ii puna intr-o lumina proasta pe ceilalti profesori.

Avea niste metode simple si foarte eficiente de predare bazate pe respect reciproc si colaborare cu elevii.

Nu cauta sa dezvolte o relatie de subordonare cu noi, cum fac ceilalti profesori.

In zilele in care aveam biologie uitam de supararile de la alte ore.

Chiar daca aveam o ora reusita la alta materie era eclipsata de ora dumnealui.

La ora de biologie nu se vorbea, nimeni nu chiulea si pana si "elevii-problema" ai clasei erau impecabili si stiau materia. Mi-e dor de dumnealui, de atmosfera pe care o putea crea si de modul in care se desfasurau orele. Materia era predata ca o poveste.

Cand a plecat din scoala mai aveam putin si plangeam toti.

Nici dupa un an nu ne-am impacat cu ideea ca nu ne va mai fi profesor.

La ultima ora de biologie i-am facut cadou un tablou pictat de mine (pe atunci pictam) si intentionez sa il vizitez dar pana acum nu am reusit sa-i aflu adresa.

Toti profesorii se vaita ca meseria lor este foarte dificila. E greu sa stapanesti 35 de copii, e greu sa te lupti cu educatia cu care vine fiecare de acasa si e greu sa-i faci sa priceapa materia.

Dumnealui isi facea in asa fel meseria incat parea totul foarte simplu. Avea 70 de ani.

[Anna Andronache 19 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/982215321908833)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/982215321908833>

Vreau sa le multumesc celor care mi-au scris mesaje de incurajare in privat sau in comentarii si chiar daca nu va raspund sa stiti ca le citesc pe toate. Sunt foarte multe si daca as raspunde fiecaruia nu as mai avea timp de nimic. Sunt putin coplecita pentru ca nu ma asteptam la amploarea asta si m-am gandit ca asa e cel mai bine ca sa fac fata.

[Anna Andronache 22 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/984531931677172)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/984531931677172>

La intalnirea de trei ore de ieri de la scoala la care partial am participat si eu, doamna director impreuna cu alti profesori din consiliul scolii l-a pus pe tata la colt si i-a reprosat situatia in care eu am pus scoala.

Mie mi s-a reprosat ca nu gandesc bine si ca postarile mele (nu abuzurile si ilegalitatile din scoala) distrug imaginea scolii la care au contribuit generatii intregi de profesori.

Tata a trebuit din nou sa justifice educatia pe care mi-a dat-o.

Una din supararile prezentate era ca se vor bucura scolile rivale de necazul care s-a abatut asupra scolii Coresi din cauza mea.

I s-a spus tatei ca abia au reusit sa impiedice un miting al elevilor impotriva postarii mele legate de Targul de Craciun dar foarte multi copii au venit sa ma cunoasca si sa ma felicite.

Ca de obicei, mi s-a spus ca tot ceea ce scriu "e doar varianta mea", ca tot ceea ce scriu "nu e chiar asa" si ca ar trebui sa vad si partea buna a lucrurilor.

Cand am scris si partea buna, despre domnul profesor de biologie, mi s-a reprosat ca asta-i pune intr-o lumina proasta pe toti ceilalti profesori din scoala.

Sa vad deci partea buna atunci cand doamna profesoara imi spune "fetita lui ma-ta" pentru ca am zis ca nu poate da testare dintr-o lectie nepredata, sa vad partea buna cand un coleg e batjocorit si pleaca plangand acasa, sa vad partea buna cand doamna de matematica spune elevilor la ora ca din cauza mea nu stiu ei matematica.

Din intalnirea de ieri ce concluzii avem ?

1) Sa nu mai scriu pe Facebook pentru ca se poate amenaja o gazeta de perete in scoala unde sa-mi scriu nemultumirile.

2) Pentru orice probleme si sugestii ma pot adresa consiliului elevilor din scoala (consiliu fara nicio putere si in subordinea scolii).

3) Mesajul transmis de postarile mele nu e potrivit.

Doamna director, n-ar fi mai bine sa scrieti dumneavoastra in locul meu ?

Asa ar fi toata lumea multumita. S-a mai spus ieri sa nu uitam ca mai am scoala de facut pana termin gimnaziul plus liceul. Asta a fost spus ca o constatare, ca sa nu uitam, desigur.

Azi ati venit in clasa si ati intrebat elevii daca au stiut ca dau atunci olimpiada de engleza.

Doi copii au spus ca au stiut si doi plus eu ca nu. Nu v-ati lasat pana cand, prin intrebari indirecte si sugerarea raspunsului, nu ati obtinut de la ei un raspuns neutru adica nici ca au stiut si nici ca nu.

Draga Scoala, m-ai stresat! De ce? Tu trebuie sa dai exemple demne de urmat. Si dai!

Dar eu pe care sa-l aleg ?

Pe cel dat de doamna de matematica sau pe cel dat de domnul de biologie? Ca nu mi-ai spus.

Nu mai am incredere in tine, Scoala, pentru ca m-ai mintit de atatea ori si nu mi-ai fost o prietena buna. Nu mai am incredere in dumneavoastra, doamna director, si nici in intentiile dumneavoastra.

[Anna Andronache 23 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/985363568260675)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/985363568260675>

Da, o sa scriu in continuare si asta e doar inceputul.

Ai mei mi-au cerut sa gandesc si sa-mi expun punctul de vedere de mica.

M-au tratat ca pe un egal mai mic al lor si au tinut mereu cont de parerea mea.

De cand am inceput scoala m-au pus sa aleg intre a fi ca si ceilalti si a lupta cu nedreptatile si abuzurile pe care m-au invatat sa le vad.

Mi-au explicat avantajele si dezavantajele ambelor variante si mi-au spus ca ma vor sustine indiferent de alegere.

Eu am ales varianta dificila de a nu tolera abuzurile si a nu ma lasa intimidata.

Mi-au explicat ce rol are profesorul, mi-au pus in mana Legea Invatamantului sa o citesc, m-au invatat sa recunosc abuzurile si mi-au explicat ce e scoala de fapt.

Am scris impreuna cu ei reclamatii impotriva abuzurilor de care m-am lovit si tot impreuna am citit raspunsurile primite.

Astfel mi-am dezvoltat o gandire de adult si m-am maturizat fortata de imprejurari.

Acum ma revolt impotriva unei mentalitati de care ma lovesc.

Am primit incurajari si cuvinte frumoase dar nu pot sa nu observ tristetea de pe chipul tatalui meu cauzata de neputinta de a ma proteja chiar daca a facut tot ce i-a stat in putere.

De fiecare data cand ii povesteam ce se intampla la scoala, pe langa analiza amanuntita a faptelor, imi spunea ca nu ar fi trebuit sa trec prin asta. Acum imi spune ca nu ar fi trebuit sa ma lupt eu cu ei.

A reusit sa ma faca sa nu cedez si sa nu las intamplarile astea sa ma marcheze.

Cand eram mica m-a incurajat o data punandu-ma sa ma uit la "*Oblio*".

La fel ca si ai mei, eu cred ca vinovati nu sunt profesorii cu comportament abuziv ci multele generatii de parinti care i-au tolerat, incurajat si sustinut.

Intr-a V-a un coleg a fost batut de profesorul de serviciu pentru ca manca pe hol in pauza in loc sa se pregateasca pentru ora urmatoare.

El nu a spus acasa dar tata a spus la sedinta. Raspunsul a fost ca "*O fi facut el ceva*".

La aceeasi sedinta, bunica altui coleg a spus ca "*O palma nu strica niciunui elev, il mai trezeste putin, ca si noi am primit si nu ne-a stricat*".

Spuneti ca elevii ar trebui sa ia exemplu si sa deschida gura iar parintii sa ia atitudine si sa-i sustina.

Majoritatea elevilor nu vad abuzurile ca fiind ceva rau. Poate ati citit raspunsul fetei din Consiliul Elevilor care a scris ca "*exista abuzuri in scoala dar abuzurile nu sunt ilegalitati*".

Asa au fost educati, sunt viitoarea generatie de parinti care vor sustine abuzurile profesorilor si vor abuza si ei de functiile pe care le vor avea ca adulti pentru ca li se induc ideile astea de mici.

Si sunt majoritari. Sunt si elevi ca mine dar foarte putini si constienti ca sunt in minoritate totala.

Cat despre parinti, majoritatea il ocolesc pe tata la poarta scolii ca sa nu fie vazuti cu "*Andronache care reclama profesorii*".

Se spune ca sunt mica dar cu mintea mea de 14 ani va spun cu ca nu se va schimba nimic in viitorul apropiat. Dorinta de schimbare trebuie sa fie un fenomen de amploare, nu o exceptie.

Postarile mele i-au facut pe multi sa cada in "*idealismul ieftin*" al tatei.

Cand va veti lovi de abuzuri si veti vedea ca sunteti singuri impotriva tuturor s-ar putea sa alegeti repede calea mai usoara, justificand imediat ca este "*pentru binele copilului*".

Impotriva elevului care "*nu gandeste bine*" sunt organizati colegii lui, pentru a da exemplu celorlalti care ar vrea sa faca la fel si pentru a-l reduce la tacere.

Elevii sunt invatati sa nu puna niciodata la indoiala cererile si intentiile profesorilor.

Asa cum am promis, o sa mai scriu.

[Anna Andronache 23 februarie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/985454618251570)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/985454618251570>

M-am intalnit azi cu niste fosti colegi dintr-a VII-a A de la Liceul de Arte Balasa Doamna.

Mi-au povestit ca diriginta lor, profesoara de engleza, le-a spus in legatura cu postarile mele ca "*nu este normal ca un elev sa scrie despre profesorii lui*" si ca "*ea nu poate fi de acord cu mine din moment ce e profesor*".

Mesajul e clar, nu gandesc bine.

[Anna Andronache 24 februarie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/986355704828128>

Multumesc tuturor din mass-media pentru interesul aratat fata de mine si de postarile mele dar am hotarat sa refuz deocamdata toate invitatiile primite de la ziare si televiziuni.

Daca as accepta una, ar trebui sa le accept pe toate si nu as putea sa fac fata.

Cand voi considera ca sunt pregatita voi da curs invitatilor (daca vor mai fi valabile).

[Anna Andronache 26 februarie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/987532998043732>

In clasa a V-a am inregistrat o ora de matematica in care profesoara ameninta, batjocorea si umilea copiii. Tata a dus inregistrarea la doamna director adjunct (profesor de religie, inlocuita de curand) care nu fost interesata de inregistrare si a amenintat ca o sa fiu sanctionata pentru ca este ilegal sa folosesc telefonul in scoala.

L-a intrebat pe tata daca nu crede ca vine cam des pe la scoala si i-a zis ca ar trebui sa ma lase in grija lor pentru ca m-am dus acolo de bunavoie.

Si ca sa intelegeti mai bine despre ce vorbesc, pusa in fata inregistrarii, profesoara a spus ca "*nu este adevarat*".

[Anna Andronache 1 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/990014657795566>

Mi-a adus aminte domnul de biologie in raspunsul dumnealui de o intamplare tot dintr-a V-a.

La inceputul anului scolar eu si alti colegi am observat comportamentul putin neobisnuit al unui coleg. Era timid, il deranjau zgomotele si isi coordona miscarile mai greu decat ceilalti.

Din cauza asta nici nu face orele de sport. Era deseori certat de unii profesori pentru ca ramanea in urma la dictari si ii lua mai mult sa raspunda la intrebari.

Totusi, daca i se dadea putin timp, (vreo 5 secunde), dadea niste raspunsuri foarte inteligente.

I-am povestit tatei si el a zis ca ar trebui anuntati profesorii pentru ca nu il cunosteau.

Am intrebat cativa colegi si au fost de acord cu ideea.

Am scris asadar bilete si am inceput sa le distribuim profesorilor la ore.

Intr-o pauza am mers la cancelarie pentru ca era mai usor sa le impartim acolo profesorilor.

De-abia intrasem si ii intindeam un bilet profesoarei de istorie cand a intervenit doamna de muzica.

Ne-a respins cu brutalitate spunandu-ne ca ea nu primeste "fituici nesemnate" si ne-a dat afara pe motivul ca "nu avem ce cauta in cancelarie". Era de fata si doamna director.

Am fost foarte surprinsi de reactia dumneaei avand in vedere ca era unul dintre profesorii despre care aveam o impresie buna.

Toti ceilalti profesori au primit bucurosi biletul si ne-au multumit.

Pana si doamna de matematica a primit frumos biletul si a tinut cont de rugaminte.

Dupa reactia profesoarei de muzica, am avut o oarecare teama cand am distribuit celelalte bilete.

Agresivitatea cu care a reprimat initiativa noastra l-a facut pe tata sa depuna o reclamatie.

Si daca tot sunt rebela, sa fiu pana la capat. Imi pastrez stilul de scris fara diacritice.

[Anna Andronache 2 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/990699047727127>

1. Multi mi-au spus ca ar trebui sa scriu si despre abuzurile elevilor asupra profesorilor. Imi pare rau sa va dezamagesc dar eu nu am intalnit pana acum asa ceva. Cand o sa intalnesc, o sa scriu.

2. Pe cei care-mi trimit mesaje spunandu-mi sa fiu sau sa scriu altcumva ii anunt ca au intrat pe profilul gresit.

3. Unii imi spun ca scriu cu ura. Nu stiu cum se vede de departe dar eu doar povestesc niste intamplari de la scoala.

[Anna Andronache 2 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/990850981045267>

Vreau sa va spun ca sterg comentariile care urmaresc sa provoace cearta intentionat, sa ma jigneasca pe mine sau pe cei care ma urmaresc si dau block celor care le scriu.

De obicei, haterii din comentarii imi scriu si in privat mesaje jignitoare iar dupa ce le dau block continua sa le trimita mesaje parintilor mei.

Am observat persoane care incep prin a ma lauda, dupa care trec la ironii si insulte.

Am fost sfatuita de la inceput sa dau block la primul semn de ironie sau agresivitate, dar am ezitat si rau am facut.

[Anna Andronache 6 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/994119857385046>

Conflictul de interese este atunci cand profesorul e interesat ca elevii sa nu priceapa mai nimic in clasa ca sa vina la pregatire acasa.

Conflictul de interese este atunci cand scoala nu mai reprezinta pentru anumiti profesori decat locul de unde isi iau elevi la pregatire.

Intr-a V-a, rezultatele la testul initial la matematica au aratat ca elevii stiau bine materia din clasele I-IV. Acum nivelul clasei e praf.

Profesoara de matematica foloseste metode ca predarea insuficienta, notele mici si temele din materie nepredada (pe care elevii nu le pot face) pentru a atrage elevii la pregatire. Cand copiii nu mai sunt capabili sa-si faca temele si incep sa ia note mici, parintii trag concluzia ca trebuie sa mearga la pregatire si o cauta pe profesoara. Celor care totusi nu o cauta le trimite bilete bagate in ghiozdanul copilului sau mesaje pe telefon.

La mine in clasa, la matematica, copiii care fac pregatire au asigurate notele, nu cunostintele.

Unii recunosc ca fac pregatire dar altii nu, chiar daca asta se observa prin comportamentul favorizant al profesoarei fata de ei la ore.

Cand ies la tabla si nu stiu mai nimic, li se induce raspunsurile astfel incat au intotdeauna 10.

Li se da astfel o falsa impresie de valoare lor si parintilor lor.

S-au dus la olimpiade si niciodata nu au trecut de faza pe oras dar asta nu i-a pus pe ganduri.

Copiii povestesc ce se intampla la pregatire.

Profesoara le da testele care urmeaza a fi date si pleaca sau ii lasa sa se joace pe telefoane.

Cateodata sta si barfeste cu ei elevii care nu-i plac.

Doamna profesoara, stiti vorba aia "*un secret stiut de doi nu mai e secret*" ?

Colegii mei se descurca asa cum pot la matematica. Unii fac pregatiri, pe altii ii ajuta parintii dar cei care nu-si permit pregatiri si nu are cine sa-i ajute ajung asa-zisii "elevi rai care nu vor sa invete".

Colegii mei care fac pregatire se impart in 2: elevi care isi permit sa faca pregatire full-time si elevi care se duc de cateva ori inainte de teste si teze pentru a-si asigura notele de trecere.

Pe mine ma ajuta bunica de 76 de ani. Uneori observ cum profesoara complica intentionat materia in asa fel incat elevii sa nu inteleaga mare lucru.

Cand ajung acasa si imi explica bunica, totul devine foarte simplu si frumos.

Andreea Antohi, fosta eleva a profesoarei, confirma in comentariul ei de la prima mea postare legata de doamna de matematica ceea ce aud de la colegii mei care fac pregatire:

"Bună ziua! Această profesoară despre care vorbește Anna Andronache mi-a fost dirigintă și, implicit, profesoară de matematică în cei 4 ani de gimnaziu. Acum sunt elevă în clasa a 12-a la Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", profil bilingv.

În clasa a V-a și a VI-a eram pasionată de matematică, era una dintre materiile mele preferate și participam inclusiv la olimpiade și concursuri, până când această profesoară s-a gândit să îmi spună mamei mele după o ședință cu părinții că eu nu știu matematică, nu mă descurc, în condițiile în care mereu ajungeam la olimpiade până la județeană și m-a chemat să fac pregătire cu dumneaei.

Mama a acceptat, așa că am început pregătirea și ghiciți ce?

Nu era altceva decât mâncătorie de bani.

Aveam 3 colegi cu care mă jucam la pregătire, am și acum caietele de atunci, aproape goale, evident. Doamna profesoara stătea la birou și se uita pe calculator, fie mai purta câte o discuție în contradictoriu cu soțul dumneaei. Cert e că niciodată nu era pregătire.

Și iată că, a trecut și clasa a VII-a și am renunțat să mai fac pregătire, fiindcă mama îmi vedea mereu caietele aproape goale. Am început cu un alt profesor, mulțumită căruia am luat și 10 curat la examenul național, iar săracul s-a chinuit să mă învețe într-un singur an materia din doi ani.

În clasa a 8-a, ajunsesem de la 5 ore pe săptămână de matematică, la 8 ore, fără pauze.

Ne chema înaintea și în afara orelor de curs. Pentru dumneaei nu eram altceva decât "cretinoizi" și "progenituri" (termeni folosiți în timpul orelor de curs). Ne scotea la tablă ca la armată, în funcție de ziua în care eram, de exemplu, numărul 21 de la catalog, pentru că este 21 Februarie.

Doamne ferește să nu fi știut să rezolvăm ceva, era cel mai probabil să ajungem acasă surzi sau cel puțin cu un timpan spart. Recent am aflat însă că "doamnei diriginte" nu îi convenea ca adevărul să îi fie spus în față și nu accepta să fie contrazisă.

Ca orice copil, făceam și eu prostiile vârstei, însă probabil dânsa nu a fost copil și nici elev și s-a gândit să facă o petiție ca eu să fiu exmatriculată din școală. Motivul? Nu mă suporta cel mai probabil, pentru că ai mei nu mi-au pus niciodată pumnul în gură și mereu m-au învățat să îmi exprim opinia.

Întrebarea mea e: cum se explică faptul că eu eram un "copil problemă", dar cu toate astea aveam 10 la purtare? Sunt încă mistere pe care cel mai probabil nu le voi desluși niciodată.

Cert e că această femeie și-a bătut joc cu bună-știință de copilăria mea și, cel mai probabil, a foștilor mei colegi. Țin să vă spun că acum sunt elevă cu medii de peste 9,50, în clasa a 12-a pe primul semestru am avut 10 pe linie și mai mult de atât, am fost acceptată la facultate în Olanda, la Haga, pe Drept Internațional și European, unde voi începe din luna Septembrie a acestui an.

Așa că, oameni buni, nu vă sfițiți să spuneți ce vi se întâmplă, ce trăiți. Luați-o pe Anna ca exemplu. Trăim în democrație, iar acesta este dreptul nostru, dreptul la liberă exprimare.

Mie mi-a fost îngăduit acest drept în ciclul gimnazial, iar acum am simțit că este momentul oportun să spun prin ce am trecut și eu timp de 4 ani.

Iar ceea ce am povestit este nimic, însă am să-i las și pe ceilalți să vorbească."

Stiu problema cu salariile mici ale profesorilor, dar profesorii de tehnologie, educatie civica sau desen ce fac? Metodele la care recurge doamna de matematica pentru a atrage cat mai multi copii la pregatire sunt o dovada de lacomie. Profesoara ar vrea sa aiba toata clasa la pregatire.

[Anna Andronache 8 martie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/995990720531293)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/995990720531293>

Cei care au citit toate postarile mele stiu ca ma cheama Anna Andronache si sunt eleva in clasa a VII-a la scoala Coresi din Targoviste. Digi24 a postat o stire in care spune ca sunt eleva in clasa a VIII-a la Liceul de Arte "Balasa Doamna".

Intr-adevar, am fost eleva acolo in clasele I-IV dar asta e alta poveste. Pana acum au stiut sa scrie corect unde invat dar dintr-o data au uitat.

Le-am dat un mesaj in care am scris ca nu e adevarat ce au scris dar nu au corectat minciuna deci intentionat incerca sa transfere catre alta scoala problemele de la Coresi.

Daca minciuna asta se raspandeste si apoi se spune ca nu exista nicio eleva Anna Andronache intr-a VIII-a la "Balasa", tot demersul meu va fi considerat o minciuna.

Pentru ce fac ei asta?

Cred ca pentru ca nu am vrut sa le dau niciun interviu, ca altceva nu avem de impartit.

[Anna Andronache 8 martie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/996240197173012)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/996240197173012>

In fiecare miercuri am ora de optional fizica tinuta de alt profesor decat cel de la clasa.

Azi am asistat la o criza de personalitate a acestuia care a intrat nervos in clasa cu o intarziere de 5-7 minute. La aprox. un minut dupa, au intrat doi colegi pe care i-a facut "nesimititi", "obraznicaturi" si a spus ca "da cu ei de pamant" pentru ca au intarziat si au vorbit. Dupa ce i-a dat afara, imbrancindu-l pe unul dintre ei, si-a continuat accesul de furie facandu-ne nesimtitii si spunandu-ne ca trebuie sa il respectam pentru ca e profesor.

Vazand ca nu se mai opreste, i-am spus ca nu e normal ca un profesor sa vorbeasca asa elevilor lui. Replica mea l-a infuriat atat de rau incat a declansat o cearta care a durat toata ora.

Ca si concluzie, pot sa va spun ca am retinut ca nu gandesc bine.

Nu pot reproduce o ora intreaga de discutii in contradictoriu dar, domnule profesor, va intreb:

1) De ce v-ati suparati pe mine pentru ca v-am spus ca gresiti? Era normal comportamentul dumneavoastra?

2) De ce v-ati infuriat cand vi l-am dat exemplu pe domnul de biologie? Nu e un model demn de urmat?

3) Pe dumneavoastra nu va trage nimeni la raspundere cand intarziati la ore. Dumneavoastra de ce tratati cu atata rautate elevii care intarzie?

4) Respectul nu trebuie sa fie reciproc?

Ceea ce s-a vazut clar in incercarea dumneavoastra de a ma combate timp de o ora este faptul ca nu suportati elevul care gandeste si spune ce gandeste.

M-ati tot intrebat ce as face in locul dumneavoastra, iar eu v-am spus ca in niciun caz nu as jigni elevii.

As putea sa va citez din Legea Invatamantului si Statutul Elevului in care se spune ca trebuie sa respectati demnitatea si personalitatea elevului cat si dreptul lui la opinie ca beneficiar direct al sistemului de invatamant. Iar legea nu e negociabila.

Dar eu n-o sa fac asta, ci o sa va intreb: Daca elevului i se scade nota la purtare pentru abateri disciplinare, dumneavoastra cine va scade nota la purtare?

Ora dumneavoastra a fost a doua astazi, de la 9:00 la 10:00.

E ora 21:00 si inca mai am nervi in urma discutiei.

De ce eu ca elev trebuie sa trec prin experiente de-astea in scoala?

Pentru ca gandesc si am avut curaj sa va spun ca gresiti?

In primul semestru ati aratat clasei ca puteti fi un profesor foarte bun, dar sunteti imprevizibil si un profesor imprevizibil sperie elevii pentru ca nu stiu la ce sa se astepte de la el.

Mi-ati tot cerut azi sa ma pun in locul dumneavoastra. Va cer si eu sa va puneti in locul nostru.

[Anna Andronache 10 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/997971950333170>

Asa cum alearga adultii dupa bani si fac orice ca sa-i obtina, asa isi doresc unii copii notele mari.

Li se spune de acasa ca asta e cel mai important lucru pentru ei. Eu am fost educata altfel.

Scopul pentru care merg la scoala nu se rezuma la note.

Nu imi doresc cu orice pret sa am numai note mari.

Doamna director, mai stiti cand in semestrul I doamna de matematica s-a razbunat pe mine si mi-a dat un 4 in pauza iar apoi mi-a transmis prin dumneavoastra ca o sa-mi dea oricate note de 10 vreau ca "sa ma linistesc"? V-am spus ca eu nu renunt la demnitate si la principiile mele pentru note. Am reusit sa scot totusi pe semestrul I media 9,92 fara sa-mi incalc principiile.

In mod normal, elevii care au media peste 9,85 iau bursa de merit.

Astazi am fost anuntata ca nu mai iau bursa cu toate ca am media peste 9,85.

Am aflat azi ca exista o hotarare a Consiliului Local care spune ca, chiar daca ma incadrez cu media, daca am avut in anul precedent o medie de 8 nu mai iau bursa.

Deci de azi inainte nu mai pot afirma ca sunt o eleva care ia bursa de merit ci doar ca am note mari.

Nu ma afecteaza ca nu mai iau bursa chiar deloc, doar am vrut sa va anunt ca nu va mai scriu din postura elevei bursiere. Vreau sa pun intrebarea asta cat inca mai sunt in postura elevului premiant:

Un elev cu note mici, asa-numit "*elev problema*" are voie sa se planga de comportamentul profesorilor din scoala sau este combatut sub pretextul ca se razbuna pe scoala pentru ca "*nu face fata cerintelor scolii*"?

Vorba tatei dintr-o postare mai veche: "*Nici nu stiu daca sa ma bucur ca fiica-mea e premianta intr-un sistem de invatamant ca al nostru. In tari mai avansate s-ar putea ca inteligenta si aptitudinile asa-zisilor <<elevi problema>> de la noi sa fie considerate superioare premiantilor.*"

Domnilor profesori, eu stiu materia dar dumneavoastra aveti posibilitatea sa-mi dati ce note doriti.

Cand m-am apucat de scris, mi-am asumat si acest risc.

Declar deschis sezonul de vanatoare la Anna Andronache.

[Anna Andronache 14 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1001869806610051>

1) Domnule profesor de optional fizica, ati mers la verisoara mea la clasa a VI-a D si i-ati spus, printre altele, ca eu invat intr-o "clasa de derbedei". Ce va face sa spuneti asta despre colegii mei? Va doresc sa predati macar o saptamana intr-o scoala cu elevi derbedei din aceia care scuipa si injura profesorii ca sa puteti da definitia elevului derbedeu.

2) Nu stiu daca in clasa a VI-a au fost 10 ore la care profesoara de matematica a venit la timp la ora. Intarzierea era de la 10 minute la o jumatate de ora dar cateodata profesoara nu venea deloc.

Tata a reclamat-o pentru absenteism si i s-a dat un avertisment (singura sanctiune pe care a primit-o profesoara vreodata).

Anul trecut a intarziat un elev la o ora de matematica.

A intrat in clasa salutand politicos profesoara si cerandu-si scuze. Pentru profesoara nu a fost de ajuns si l-a dat afara de mai multe ori punandu-l sa intre si sa-si ceara scuze in diferite moduri.

A patra sau a cincea oara, elevul a renuntat si a plecat acasa umilit.

Mama lui a depus reclamatie la Inspectoratul Scolar si nici pana acum nu a primit raspuns.

Am cam multe lucruri urate de povestit despre aceasta profesoara in numai doi ani, nu-i asa?

[Anna Andronache 17 martie 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1004039446393087>

Cand ne gandim la scoala ne gandim la un mediu educational sigur unde copiii sunt lasati pe mana unor specialisti in educatie.

Multe persoane care au comentat la postarile mele cauta scuze abuzurilor profesorilor sau le gasesc chiar justificate.

De asemenea, ei pun pe picior de egalitate obraznicia unui elev cu violenta psihologica a unui profesor.

Elevul, cel putin in clasele I-VIII, este neputincios in fata abuzurilor emotionale ale profesorului.

Profesorul nu este asa neajutorat in fata unui elev impertinent care oricum nu ramane niciodata nepedepsit.

Obraznicia elevului nu-l marcheaza psihic pe profesor asa cum se intampla in cazul elevilor.

Cunosc multi copii traumatizati de profesori, dar niciun profesor traumatizat de vreun elev.

Abuzul emotional (abuzul psihologic, violenta psihologica) este interzis prin lege (ilegal) in scolile din Romania.

Cand vorbim de comportamentul profesorilor fata de elevi nu vorbim de ce-mi place mie sau ce vreau eu. Vorbim de ce spune legea si asta nu e negociabil.

Profesorii sunt obligati sa aiba cursuri de pedagogie si sunt ultimii oameni de la care te-ai astepta sa abuzeze psihologic copiii. Venit din partea unui om obisnuit, abuzul emotional poate fi justificat de nestiinta dar profesorul care abuzeaza copiii nu are nicio scuza.

Prin urmare, ii anunt pe cei care cauta scuze abuzurilor profesorilor ca nu sunt bine-veniti pe pagina mea.

[Anna Andronache 18 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1004511333012565>

Cand am inceput sa scriu nu credeam ca abuzul in scoli e asa raspandit, ma gandeam ca in alte zone ale tarii e altfel. Totusi, am regasit in comentariile postarilor mele foarte multe persoane cu aceeasi gandire ca si a celor de care m-am lovit la scoala.

Uitandu-ma pe profilul lor, vad ca majoritatea cu aceasta mentalitate sunt profesori.

Vad ca multi profesori se plang ca nu mai au drepturi. Despre ce drepturi vorbim?

Despre dreptul de a lovi, de a jigni elevii? De a se comporta cum vor cu ei? Eu despre asta vorbesc.

Vreau ca pagina mea sa fie locul de adunare al celor care sunt ingrijorati de cum se desfasoara invatamantul in Romania. Pe cei care nu sunt interesati de mesaj si vin sa faca analize sintactico-morfologice ii anunt ca pagina mea nu e cerc literar, e doar pagina unui copil de 14 ani care scrie cat poate de bine.

[Anna Andronache 22 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1007045199425845>

Ieri s-a dus tata cu o treaba la un afterschool din Targoviste. I-a placut ce a vazut acolo.

Interiorul este bine amenajat, primitiv iar curtea e spatiosa, ingrijita, cu multe locuri de joaca.

Tocmai se montase o tiroliana de 30m.

Inainte sa plece a stat de vorba cu o fetita de clasa a III-a care i-a povestit cum e la afterschool.

-Iti place la afterschool?

-Da.

-Ce faceti aici?

-Facem teme si ne jucam.

-Cum va jucati?
-In functie de cate puncte adunam la rezolvarea temelor avem voie la anumite locuri de joaca.
-Si daca un copil nu are destule puncte nu are voie sa se joace unde vrea?
-Nu.
-Nu crezi ca unii copii nu vor avea niciodata destule puncte ca sa se dea pe tiroliana (la care trebuie cele mai multe puncte) ?
-Ba da.
-Si nu ti-e mila de ei?
-Ba da.

[Anna Andronache 23 martie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1007600486036983)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1007600486036983>

Coresi strikes again! (v-am spus ca sunt buna la engleza)
In caz ca nu stiati, scoala Coresi nu este numai europeana si de elita, este si eco.
Si daca va gandesci ca se fac ore de ecologie, protejarea mediului sau sortarea si reciclarea deseurilor...

Ati ghicit! Nu se face nimic din toate astea!

In schimb, se organizeaza anual "Parada verzilor" in care elevii se imbraca in verde si defileaza pe strada cu pancarte pe care scrie... Nu, nu scrie "&#@% Dragnea!", ci "Protejati padurile!".

Toate camioanele cu busteni care circula zi si noapte pe soselele din jurul orasului nu cara copacii din padure asa cum ati crede ci ii duc inapoi de unde i-au luat pentru ca au vazut parada noastra.

Sa revenim la subiect.

De luni, in legatura cu statutul de scoala europeana eco, un elev va verifica toate clasele si le va nota pe cele care nu sunt curate, nu au panou eco si trusa medicala iar la sfarsitul zilei elevii din clasele considerate murdare vor sta dupa ore si vor face curatenie.

La sfarsitul anului se va face un clasament in care se stabilesc clasele cele mai curate si cele mai murdare.

Doamna director, m-ati tot intrebat de ce nu-mi plac activitatile organizate de scoala.

Va inselati, mie chiar imi plac. Inca nu am gasit legatura dintre ecologie si facutul curateniei in clase de catre elevi dupa ore dar am tot timpul sa o fac.

[Anna Andronache 23 martie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1007694779360887)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1007694779360887>

Pentru cine nu stie, este foarte populara acum kendama.

E o jucarie compusa dintr-un maner de lemn si o bila legata de el cu o ata. Am si eu.

La Coresi sunt interzise kendamele pentru ca doamna director a hotarat ca sunt foarte periculoase.

Totusi, aproape toti copiii au kendame.

Eu propun interzicerea truselor de geometrie pentru ca au instrumente mult mai periculoase decat o kendama.

Astazi am avut ora de fizica (nu optional, ora obisnuita de fizica).

Domnul profesor este director la o scoala din Targoviste, are in jur de 50 de ani, poarta ochelari si este de inaltime medie. Este corect, are umor si incearca sa predea pe intelesul tuturor.

Problema este ca astazi, intentionat sau nu, a reusit sa se apropie de noi printr-un gest la care nu ne asteptam. A vazut kendamele unor colegi si, in loc sa procedeze precum ceilalti profesori si sa confiste "*jucariile periculoase*", profesorul a prezentat interes pentru hobby-ul atat de popular printre elevi.

I-a rugat pe colegii mei sa vina pana la dumnealui si sa-i arate cum se foloseste kendama.

Copiii s-au dus mandri si i-au aratat. A incercat si dumnealui, dupa care a continuat ora.

Domnule profesor, avem o problema. Daca veti continua asa si vom incepe sa va dam exemplu ca pe domnul de biologie va veti pune in cap intreg corpul profesoral.

Nu mai bine faceti cum a facut doamna de biologie, tot astazi cand, inainte sa iasa din clasa, ne-a atras atentia ca jucariile astea sunt interzise?

[Lucian Mindruta a distribuit o postare. 23 martie 2017](https://www.facebook.com/lucian.mindruta/posts/10209122203314201)

<https://www.facebook.com/lucian.mindruta/posts/10209122203314201>

[Anna Andronache](#), fetita care scrie pentru 13.000 de oameni ce i se mai intampla la scoala a ajuns la kendama. Cica doamna directoare a interzis-o, ca e periculoasa.

Pentru cine nu stie kendama, e o chestie de lemn cu o bila.

Trebuie sa prinzi bila, si sunt o multime de trick-uri.

Riscuri? Unul singur. E un lucru nou.

Ori, se stie, scoala romaneasca moare daca elevii invata altceva decat lucruri vechi!

[Anna Andronache 25 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1008848032578895>

Din clasa a V-a lucram la matematica dupa niste culegeri pe care ne pune profesoara sa le cumparam. Toate culegerile de pana acum sunt pline de greseli

(rezultatele unor exercitii atribuite altora, greseli de formulare).

Doamna profesoara, am vazut ca sunteti colaborator la scrierea culegerii.

Dumneavoastra ati contribuit cu exercitiile gresite sau cu cele corecte?

Nu desconsider efortul atator profesori pentru realizarea culegerii, e ceva munca sa aduni asa multe greseli intr-o singura carte.

Nu pun in discutie faptul ca este ilegal sa vindeti carti in scoala dar daca tot cumparam macar sa fie ceva de calitate.

Si daca sunteti curioasa sa vedeti greselile vi le arat marti la ora ca le-am incercuit pe carte.

N-as fi scris despre asta dar m-am saturat sa lucrez cu orele la niste exercitii pana imi dau seama ca sunt gresite.

[Anna Andronache 26 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1009351475861884>

Ieri am participat la primul eveniment fericit cauzat de postarile mele.

Antrenorii de go Marius Ion (pe Facebook [Sa Fim Seriosi](#)) si [Sebastian Ilie](#) au organizat un concurs de go pe care mi l-au dedicat venind la Targoviste din Bucuresti si Mioveni.

Am fost placut surprinsa de idee si de efortul depus pentru a veni sa ma cunoasca.

Domnul Marius Ion de la clubul din Voluntari a petrecut o mare parte din timp cu mine si parintii mei, ne-a explicat jocul de go si am stat de vorba.

In acest timp, de copii si de concurs s-a ocupat domnul antrenor Sebastian Ilie din Mioveni.

Pe urma a tinut un discurs foarte frumos despre mine si ceea ce scriu.

Mi-au dat un premiu pentru curaj si apoi am spus si eu cateva cuvinte pentru prima oara in fata unui mic public.

Cei doi antrenori sunt oameni simpli, modesti si deschisi.

Se vede ca sunt pasionati de go si de lucrul cu copiii.

Mi-a placut relatia de prietenie dintre antrenori si copii si modul liber si firesc in care isi vorbeau unul altuia.

Nu am vazut pana acum un grup atat de omogen format din copii cu varste atat de diferite.

Mi-am dat seama imediat ca imi place colectivul lor si copiii sunt genul cu care as vrea sa ma imprietenesc. Le-am spus pe loc ca as vrea sa merg la vara in cantonament cu ei.

[Anna Andronache 29 martie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1011261295670902>

Tragedie la clasa a VII-a C de la Coresi!

Am avut azi ora de sport si profesorul ne-a cerut sa facem pase in doi.

Multi copii au luat exercitiul in bataie de joc dar... surpriza: era pe note!

Cand profesorul si-a scos caietul si a inceput sa puna note de patru unii copii au avut un soc si s-au dus indignati la profesor sa-i ceara lamuriri.

Domnul profesor nu are favoriti, ca alti profesori. Dumnealui pune note pe merit, nu pe nume.

Favoritii unor profesori au plecat acasa socati.

S-au simtit inselati pentru ca se obisnuisera ca profesorii sa le fie "loiali".

Domnule profesor, puteati sa bateti sau sa injurati copiii, sa le faceti orice dar pana la note.

Daca jigneati un elev nu se intampla nimic, dar acum o sa va treziti cu niste parinti nervosi la scoala.

O mare parte din copiii din clasa mea invata doar pentru note.

Asta e mentalitatea parintilor pe care au transmis-o cu succes copiilor lor.

Elevii lingusesc profesorii, fac orice pentru note si daca-i intrebati ceva dintr-o lectie de acum doua saptamani ei spun ca lectia nu a fost predada.

Pe ei nu-i intereseaza cunostintele, ci notele, asemenea parintilor lor.

Pana la sfarsitul orelor am auzit numai injuraturi la adresa bietului profesor de sport.

[Anna Andronache 4 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1015092665287765)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1015092665287765>

1) Daca va gandesti ca postarile mele schimba mentalitati va cam inselati.

Ieri am lipsit de la scoala dar mi-au zis azi colegii ca doamna director a confiscat o gramada de kendame cand copiii se jucau cu ele in pauza.

2) Incepand de astazi avem o profesoara noua de geografie, a patra in doi ani jumate de scoala.

Am avut doar o ora cu dumneaei dar mi-a facut o impresie foarte buna.

Mi-a placut cum a predat si cum a explicat lectia dar m-a surprins atitudinea dumneaei fata de mancatul in ora.

Doamna este in varsta dar a reusit sa inteleaga un lucru pe care profesorii mai tineri il considera o impertinenta.

Pe la inceputul orei un coleg manca pe furis.

Profesoara l-a vazut dar nu s-a isterizat ca alti profesori ci a spus ca ne lasa sa mancam.

[Anna Andronache 4 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1015304105266621)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1015304105266621>

Am spus intr-o postare anterioara ca nu vreau sa dau interviuri mass-mediei.

Astazi am acceptat totusi invitatia de a intra in direct la radio Digi FM cu domnul [Lucian Mindruta](#).

Am fost de acord nu pentru Digi ci pentru persoana care m-a invitat.

Am avut incredere sa accept pentru ca din postarile domnului Lucian Mindruta despre mine reiese ca este interesat de subiect si nu de scandalul provocat de postarile mele.

De asemenea, am vazut ca e foarte bine documentat.

Am vorbit despre educatie si scoala din Romania. Mi-a facut placere sa discutam.

[Anna Andronache 11 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1020415451422153)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1020415451422153>

Am ajuns acum la a treia diriginta (cea mai ok).

Azi va povestesc cum imi va ramane in minte a doua diriginta, cea de geografie.

La inceputul clasei a VI-a, cand nici nu ne stia numele, ne facea "cea mai rea clasa" si ne spunea ca nu crede ca ne va tine pana intr-a VIII-a. II placea sa se vaite de noi si venea si cu alti profesori in clasa sa-i arate cu degetul pe "obraznicii clasei". Ca sa intelegeti totusi de ce ipocrizie dadea dovada, in fiecare zi ne spunea "pui" inainte sa se vaite de noi.

I-am spus intr-o zi "la revedere" inainte sa ies din clasa. M-a chemat langa dumneaei sa-mi spuna ca se zice "buna ziua" iar "la revedere" sa le spun eu prietenilor mei si nu profesorilor pentru ca "e o formula prea apropiata". Dumneaei nu voia sa fie apropiata de elevi si a si recunoscut asta de fata cu mine intr-o discutie cu doamna director.

Aceasta diriginta avea ambitia de a veni in fiecare pauza sa verifice clasa si sa-mi faca mie observatie ca ascult muzica la casti in pauza. Venea cu o perseverenta demna de un scop mai bun.

Am rugat-o de fiecare data sa-mi dea un motiv pentru aceasta interdictie si sa-mi spuna cu ce deranjez.

Imi spunea ca nu deranjez dar "nu am voie", "asa scrie in regulament" sau "chiar am s-o intreb pe doamna director".

Nici pana in ziua de azi nu mi-a dat un raspuns la intrebare. De fiecare data aveam aceeasi discutie cu aceleasi replici dar dumneaei nu se plictisea niciodata.

Eu imi pierdeam pauza si dumneaei isi atingea oarecum scopul.

Doamna diriginta, no offense dar ma bucur foarte mult ca nu ne mai sunteti diriginta.

La revedere!

[Anna Andronache 17 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1024457857684579)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1024457857684579>

Spunea cineva intr-un comentariu la ultima mea postare ca-i e dor de profesoara de matematica.

Azi am sa va povestesc cum se dau notele la matematica la mine in clasa.

La clasa a VII-a C nu stii matematica daca nu ai simt estetic.

Trebuie sa folosim mai multe culori pe caiet, sa scriem ordonat si caligrafic, sa copiem enunturile problemelor din carte inainte sa le rezolvam, sa numerotam lectiile si temele si sa scriem pe prima pagina "Caietul este oglinda elevului!".

Toate caietele trebuie sa fie la fel chiar daca elevii nu sunt la fel si au metode de invatare diferite.

Un elev genial la matematica dar cu un stil dezordonat ar fi persecutat de profesoara mea.

La mine in clasa notele nu reflecta cunostintele la matematica ale elevului (asa cum ar fi normal) ci cat de supus ii este profesoarei. Nu conteaza cata matematica stim, nu vom lua niciodata 10 daca nu avem caietele colorate si aranjate conform cerintelor profesoarei.

Daca as fi profesor nici nu m-ar interesa daca elevii mei au sau nu caiet atata timp cat stiu materia.

Daca eliminam copiii care fac pregatire cu profesoara si cei pe care are cine sa-i ajute la matematica raman aceia cu note intre 1 si 5, note care reflecta munca profesoarei mele la clasa.

Mi-e scarba de orele in care profesoara mea isi scoate favoritii la tabla ca sa le dicteze rezolvarile si sa-i dea exemplu de elevi-model in fata clasei. Le da exercitii vizibil mai usoare decat celorlalti si le induce raspunsurile prin dictare sau intrebari ocolitoare. Celorlalti li se face o evaluare foarte stricta.

Trebuie sa scriem frumos, ordonat si sa facem exercitiul repede. Daca indeplinim criteriile astea si rezolvam exercitiul trebuie sa mai gasim o metoda prin care sa-l facem sau ni se da altul mai greu.

Profesoara intervine, ne arata eventualele greseli si ne spune cum sa continuam iar la sfarsit ne reproseaza ca ne-a dictat ce sa scriem si nu am stiut nimic.

Nu iau note mai mari de 8 decat cei care au caietul pe placul profesoarei.

Tata a reclamat si acest comportament favorizant care descurajeaza copiii sa invete dar profesoara inca il practica. Este protejata de colegii dumnezei care nu o sanctioneaza si isi pastreaza practicile ilegale aratand ca nu o afecteaza reclamatiile.

Asa s-a intamplat si in cazul absenteismului, neincadrarii in program, comportamentului abuziv si atunci cand a predat lectii noi la pregatire din care ne-a dat testare.

Ce poti sa vrei mai mult de la viata decat sa ai un loc de munca unde poti sa faci ce vrei ca te apara colegii? Profesoara mai are un obicei. Iti spune ca-ti trece o nota in catalog si apoi vezi alta.

Personal, am primit un 10 in fata clasei dar in catalog a ajuns 8.

Ni s-a pus odata la clasa intrebarea "*Ce ai face daca ai fi director pentru o zi?*".

Mie imi ajung 5 minute ca sa o dau afara din scoala pe profesoara de matematica.

P.S. Dupa vacanta vom primi iar nota pe aspectul caietelor.

[Anna Andronache 23 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1029044053892626)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1029044053892626>

Alaltaieri au murit doi copii de varsta mea din cauza ambitiilor si iresponsabilitatii parintilor lor.

Unul dintre ei a inceput alpinismul la 8 ani.

Am avut si eu 8 ani acum nu foarte mult timp si stiu ca nu voiam decat sa ma joc.

Niciun copil de 8 ani nu ar da joaca pe performanta.

Cei doi copii au fost impinsi de parinti spre performanta, nu li s-a dat de ales.

Cei doi sunt victimele parintilor lor.

Vorbesc din proprie experienta, am avut si eu momentul meu de glorie la o varsta frageda.

La 7 ani jumate m-am apucat de ciclism. Am vazut asta la tata si am vrut sa vad cum e.

M-a sprijinit in noul meu hobby, mergea cu mine pe dealuri si pe munte.

Am participat la o cursa de 30 km de MTB pentru care m-am antrenat 3 saptamani si am terminat-o. Eram singurul copil care mai facuse asa ceva. Am dat un interviu la ziar si am aparut la televizor.

Dupa concurs am avut o discutie cu tata. Mi-a explicat ca nu am adversari la categoria mea de varsta si daca mai particip la concursuri pot deveni faimoasa dar asta ar insemna sa ma antrenez mereu si sa renunt la joaca. Mi-a placut ciclismul si faima dar mai mult imi placea sa ma joc.

Mi-am dat seama ca nu vreau sa renunt la joaca si la copilaria mea pentru performanta asta.

M-am intors la papsile mele fara niciun regret. M-am lasat de ciclism si tata m-a inteles si nu m-a presat in niciun fel sa continui ciclismul, dimpotriva. Mi-a dat mereu de ales si a acceptat deciziile mele. Daca voia, putea sa ma convinga sa continui si acum as fi fost o ciclista faimoasa.

Romanii se mandresc cu astfel de campioni.

De ce nu sunt si in Occident copii de 10 ani care doboara recorduri mondiale la alpinism?

Pentru ca acolo oamenii nu risca vietile copiilor lor pentru fama si chiar daca ar vrea este ilegal.

Pentru ei viata e cea mai importanta.

[Anna Andronache 30 aprilie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1033636420100056)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1033636420100056>

Amploarea postarilor mele m-a prins nepregatita.

Primele postari au starnit un val de aprecieri si laude.

Apoi am primit mesaje de la parinti, copii, pedofili, profesori si altii. Am invatat multe pana acum.

Cei care mi-au scris cele mai urate mesaje si comentarii in care ma ameninta si ma jignesc si care m-au combatut punand la indoiala existenta mea si autenticitatea postarilor sau legandu-se de greseli nesemnificative de scriere sunt profesorii.

Nu aveam o parere foarte buna despre ei dar intre timp mi-am schimbat-o cu mult in rau, vazand cat pot dispretui un copil care vorbeste despre scoala (un subiect despre care numai ei si elevii/parintii care lauda scoala au voie sa vorbeasca).

In lista celor blocati de mine predomina profesorii.

Sunt mult mai putine conturi false, parinti, pedofili, etc. decat profesori care nu s-au ascuns sa ma jigneasca si sa ma ameninte de pe conturile lor reale.

Cei care au de gand sa-mi dea sfaturi, sa faca analize sintactice textelor mele, sa ma cenzureze, sa-mi spuna intr-un fel sau altul ca "nu e bine cum gandesc", sa-mi reproseze ca "i-am dezamagit" sau ca "aveau alte asteptari de la mine", sa-mi spuna ca "nu am dreptul sa judec sau sa-mi dau cu parerea" sau cauta cearta nefiind de acord cu postarea sa dea unfriend/unfollow pentru ca oricum vor lua, inevitabil, block.

Eu nu scriu ca sa fac pe plac oamenilor.

Totusi nu inteleg ce cauta pe pagina mea cei carora postarile mele le provoaca nervi.

[Anna Andronache 4 mai 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1036338586496506)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1036338586496506>

Nu scap de lasi nici in timpul liber, oricat m-as feri de ei la scoala.

Ei sunt cei pe care nu-i suport si impotriva carora scriu dar vor sa le rezolve problemele un copil de 14 ani pentru ca le e frica sa se puna rau cu ceilalti parinti si cu scoala.

Stati linistiti ca daca se ducea dumnealui la sedinta in locul sotiei tot asa vota, e fix tipul de parinte las si ipocrit majoritar la Coresi.

Domnul Costea isi doreste o dezbatere publica la nivel national pentru marea problema care-l supara.

Sa va raspund cu niste intrebari:

Ce lege pedepseste copilul daca are asupra lui telefonul in ciuda votului si hotararii scolii?

De cand au valoare de lege voturile unor parinti dresati sa execute tot ce le cere scoala?

Ce credeti ca am patit daca nu am predat niciodata telefonul la cererea profesorilor asa cum au facut toti colegii mei inca din clasa a V-a? Nimic.

Dar asta nu e o solutie pentru dumneavoastra pentru ca va desprindeti de turma si va puneti rau cu scoala si parintii.

Acest personaj era prieten cu mine pe Facebook dar e clar ca n-avem nimic in comun, dimpotriva.

Cine se regaseste in atitudinea domnului Costea sa dea unfriend/unfollow.

[Anna Andronache 6 mai 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1037415303055501)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1037415303055501>

Ultima mea postare a starnit multa ura.

De cand am inceput sa scriu despre alte lucruri in afara de scoala am fost considerata impertinenta.

Eu totusi ma bucur ca am scapat de multi prefacuti.

Am fost numita aroganta, nesimtita, rautacioasa, needucata, tupeista pentru ca i-am spus lasului las.

Numiti-o cum vreti dar asa sunt: directa, intransigenta si neduplicitata.

Nu ascund asta. Nu va convine?

Sau va place tupeul asta numai cand vine vorba de scoala pentru ca va simtiti razbunati?

In fata adultilor, oricat de netrebnci ar fi, copilul trebuie sa fie docil si umil, nu?

De la mine n-o sa vedeti niciodata asta.

Mi s-a spus ca derapez, ca am gresit si ca ar trebui sa-mi cer scuze.

Credeti ca eu o sa-mi schimb modul de gandire si modul de a fi pentru ca asa vor unii?

Mi s-a spus ca nu-i frumos sa pui public niste mesaje private. Asumati-va ce scrieti, eu imi asum.

Mi s-a spus ca sunt reprezentanta generatiei mele. Nu, eu nu reprezint pe nimeni.

Majoritatea colegilor mei nu au demnitate, plang dupa note si linguesc profesorii.

Se lasa deposedati de kendame, telefoane si alte obiecte si cand vad un profesor le tremura genunchii.

De altfel, toti se dau mari rebeli si pe mine ma fac nesimitita.

Inainte de vacanta un profesor a injurat o colega (care se crede mare tupeista) dar ea nu a spus nimic iar parintii nu au venit la scoala.

Saptamana trecuta s-a pus la ora de engleza intrebarea "Ce idealuri ai in viata?" si majoritatea au spus ca vor note mari. Asta vor ei de la viata, asta e cea mai mare dorinta a lor.

Asta ca sa va faceti o mica parere despre copiii cu care vreti sa ma aliez si pe care imi spuneti ca ii reprezint.

Pagina mea nu e restaurant sa intre oricine si sa comande ce vrea.

Unii imi spuneau in comentarii ca-mi dau unfollow de parca ar fi o pedeapsa.

Sa stiti totusi ca foarte putini au dat unfriend/unfollow asa cum au promis.

Nu ma hranesc cu like-uri. Ma bucur ca am scapat de o parte din lasi si ipocriti.

Eu vreau pe pagina mea oameni care gandesc ca mine.

Cei care m-au jignit, m-au amenintat cu unfollow sau unfriend si au dat like comentariilor agresive au luat block.

Am sters si unele comentarii care nu mi-au placut. Nu inteleg de ce se mira oamenii, e pagina mea.

Eu vin la voi in casa sa va spun cum sa va aranjati mobila?

Multumesc celor care mi-au luat apararea in comentarii dar pe mine nu ma afecteaza comentariile unor oameni de proasta calitate pe care nici macar nu-i cunosc.

[Anna Andronache 7 mai 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1038305552966476>

Am avut azi contul blocat pentru ca cineva mi-a dat report de cont fals.

S-a rezolvat destul de repede, stiam ca dureaza cateva zile.

[Anna Andronache 9 mai 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1039340782862953>

Am in fiecare marti ora de desen.

Profesorul este vesnic nemulțumit de desenele noastre pe care mereu le terminam acasa.

Adica avem tema la desen. Intotdeauna. Toate desenele trebuie sa fie la fel.

Elevii nu sunt lasati sa-si manifeste creativitatea si imaginatia.

Desenul e tratat ca o stiinta exacta, nu exista libertate de exprimare.

Seamana cu matematica in toate privintele.

Desenul ar trebui sa fie o ora relaxanta atat pentru elevi cat si pentru profesor.

Nu e o materie din care se da examen si nu implica cunostinte care ne-ar trebui in viitor.

Nu ar trebui sa existe niciun stres.

Am pomenit de o intamplare in ultima mea postare dar am scris-o pe scurt.

Inainte de vacanta acest profesor s-a referit la o colega numind-o "asta".

Ea a spus ca "asta" are un nume iar profesorul a injurat-o.

Fata nu a spus nimic, parintii ei nu au venit la scoala.

Azi un coleg a scapat ceva pe jos in timpul orei. Profesorul i-a spus ca e satul de elevi ca el si poate sa-i dea doua perechi de palme pentru ca n-are nimeni ce sa-i faca fiindca se va pensiona in curand.

Intr-adevar, nu are nimeni ce sa-i faca. Colegii dumnealui nu l-ar sanctiona iar parintii elevului nu ar veni la scoala. Deci poate sa palmuiasca un elev pentru ca a scapat ceva pe jos daca vrea.

Am observat ca sunt doua categorii de profesori inainte de pensionare: cei care abia asteapta sa scape de scoala si elevi si cei care ar preda in continuare gratis de dragul meseriei si al copiilor.

Am vazut la ce categorie se incadreaza profesorul de desen dar ce vina au elevii ca dumnealui nu si-a ales meseria potrivita?

Multi au adus ca scuza acestui tip de profesor problemele de acasa.

Se spune ca elevii ar trebui sa inteleaga profesorii cu probleme personale si sa se adapteze supararilor si toanelor lor. Eu cred ca elevul nu trebuie sa fie afectat de problemele profesorilor.

Exista si copii cu probleme acasa.

Unii sunt batuti, altii nu au parinti, nu au ce manca, au boli incurabile etc.

Copiii sunt mult mai vulnerabili si neputinciosi in fata problemelor. Adultii stiu cum sa le faca fata.

Tata a avut o colega la gimnaziu, tot la Coresi (fosta nr. 5). O chema Marinela Mosnegut. Era modesta si retrasa. La scurt timp dupa terminarea gimnaziului a murit de leucemie. Nimeni de la scoala nu a stiut de boala ei.

Tata isi aduce aminte cu tristete de ea si se intreaba daca a separat-o vreodata si nu si-a dat seama.

Fata a luat si ea, ca toti copiii generatiei ei, bataie cu rigla la palma.

Mi-am adus aminte de o intamplare din clasa a V-a. Unei colege ii murise bunica si nu avusese timp sa-si faca temele. Majoritatea profesorilor au inteles dar profesoara de matematica a spus ca nu e problema ei si trebuia sa vina cu tema facuta. De parca mai ai chef de teme dupa un deces in familie.

Inca 4 ore cu noi si nu o sa ne mai vedeti.

Noi in schimb ne vom aduce aminte de dumneavoastra, domnule profesor.

[Anna Andronache 19 mai 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1045156515614713>

[Ioana](#) este in clasa a VII-a la o scoala din Bucuresti si povesteste intamplari din viata ei de eleva.

Si ia atitudine. Am intalnit-o la concursul de go din Targoviste.

Nu am apucat sa o cunosc dar imi place ce si cum scrie si va recomand sa-i dati follow.

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100017002180819>

[Ioana Maria Cornila 11 iunie 2018](#)

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=257815074795230&id=100017002180819

Hai ca am terminat 8 ani de scoala (aproape, ca mai am si miercuri examen).

Vreau sa fac un rezumat a ceea ce am invatat in acesti ani. (postarea e lunga)

Am zis sa incep cu ce e mai important.

Vreau sa le multumesc tuturor profesorilor si colegilor pentru ca m-au ajutat sa ajung la performanta de campioana nationala la copiat.

Da, la copiat.

De-a lungul anilor am invatat multe, bune si rele, insa la copiat sunt experta. Am invatat sa scap pixul strategic langa banca colegului si sa ma ridic cu parul pe jumate de fata ca sa ma uit intre timp la raspunsuri, am invatat sa scriu la nivel aproape microscopic si sa imi pun fituici pe guma de sters si mi-am creat propria metoda de copiat care este strict secreta (este scrisa pe un panou mare in Zona 51, pentru cei interesati).

Pentru elevii de clase mai mici, nu am sa va spun sa nu copiat, pentru ca o sa o faceti oricum.

Va spun insa ca, la materiile care va intereseaza, sa invatati cu adevarat. Alea conteaza.

In scoala generala am observat ca fiecare copil in parte este diferit.

Toti avem ganduri si prioritati diferite la suprafata - dar in esenta asemanatoare - si toti stim sa ne aliem ca sa ne batem joc de 'oile negre'.

De la varste fragede am dat peste rasism, sexism, homofobie si, in mare, frica de diferit.

Am invatat ca trebuie sa te incadrezi in doua categorii ca sa nu fii batjocorit : popularii scolii si lingusitorii scolii.

Aceste categorii se respecta una pe alta, prioritatea lor fiind obtinerea unei note de trecere.

Mai exista si perfecta/perfectul/perfectele/perfectii clasei.

Cu ei trebuie sa te intelegi si atat, ca sa arati bine, chiar daca ii vorbesti pe la spate.

In clasele 7-8 esti considerat/a ciudatul/ciudata clasei daca printre pasiunile tale nu se numara fumatul, pierderea timpului in gasca si, intr-un final, drogurile.

Astia carora ne place sa citim, ne plac filmele, animeurile, benzile desenate, stiinta, arta etc trebuie sa trecem prin ani de 'bullying' si de priviri urate. Mai rau de mine, ca imi plac toate cele de mai sus.

Si nu-mi pare rau ca imi 'pierd' timpul citind decat sa fumez in spatele blocului.

Nu regret ca sunt oaia neagra, pentru ca unicul va schimba viitorul.

Am invatat ca ma inteleg mai bine cu profesorii decat cu majoritatea colegilor.

Profesorii sunt mai maturi si stiu sa tolereze opinii diferite.

Desi nu am o parere generala prea buna despre profesorii pe care i-am intalnit (cu mici exceptii), pot spune ca, fata de colegii mei, profesorii nu spun 'nimic in multe cuvinte'. Ei au opinii personale si chiar daca nu sunt de acord cu unele dintre ele, macar am ocazia sa intalnesc minti diferite

Ce urasc poate cel mai mult la scoala sunt uniformele. Dar se pare ca ele au un anumit rol in societate: de a crea o atmosfera de abator. Ma simt ca la o ferma: noi suntem oile si suntem insemnati cu note de la 1 la 10. Prin uniforme este eliminata orice modalitate de expresivitate.

Nu am voie sa port un tricou cu Metallica pentru ca e considerat obscen sau satanist.

Nu pot sa imi fac parul verde pentru ca atrag prea mult atentia.

Dar de cand este mai important ce am pe cap decat ce am in cap?

Daca nu port uniforma, imi scade inteligenta?

Daca refuz sa respect niste reguli ridicole, nu o sa fiu de succes?

Ca veni vorba de note mai sus, care e treaba cu notele?

De cand e competitia mai presus de cooperare?

Si de ce trebuie sa alerg dupa o cifra care, aparent, imi va determina viitorul?

Cate persoane ati intrebat vreodata 'Cat ai luat in teza la mate in clasa a sasea?'?

Eu nu sunt de 10 pe linie. Nu pentru ca nu pot, ci pentru ca nu vreau. Eu am si alte activitati.

De o groaza de ori m-am oprit din invatat ca sa citesc ceva ce imi place, luand apoi 9 in loc de 10.

Si sunt mandra ca am fost in stare sa aleg ce e mai bine pentru mine.

La scoala am invatat sa ma cert. Sa imi sustin opinia am invatat singura, gandindu-ma la certurile pe care le-am avut si realizand ce am zis bine si ce am zis prost.

Am invatat ca, daca nu iei atitudine, nu o sa te bage nimeni in seama.

Si acum am o reputatie in scoala: fata care, chiar daca are gura mare, nu o are degeaba.

Ma bucur ca profesorii au ramas cu o impresie buna despre mine, toti descriindu-ma ca fiind 'geniala'.

Si da, sunt aroganta cand vine vorba de asta. Sunt aroganta pentru ca simt ca merit, din moment ce am reusit sa schimb opinii si moduri de gandire. Va rog sa ma contraziceti daca gresesc.

Insa am invatat si lucruri bune.

Am invatat sa ma respect pe mine, sa ma apreciez corect in fiecare situatie si sa ma compar doar interior cu ceilalti.

Am invatat sa cred in mine si sa inchid o ureche la ce zice lumea pe la spate despre mine.

Acum stiu sa imi respect colegii indiferent de cum sunt, nu are rost sa imi consum energia pe niste persoane care nu merita. Am invatat sa leg prietenii, dar si sa le dezleg atunci cand e cazul.

Ma bucur pentru toate experientele, insa nu ma bucur de gustul amar lasat de unele.

Nu imi place ca trebuie sa subliniez ce e gresit la sistemul nostru in multiple paragrafe, dar ce e bun pot sa imi scriu in palma.

Celor care intra in ciclul primar, gimnazial, liceal sau sunt intre, mult succes si sper sa tineti cont de vorbele mele.

Pentru toti, ripostati. Cand vedeti o nedreptate, ripostati imediat. Numai noi putem schimba ceva.

Stiti cum e, 'chiar daca elevii si studentii reprezinta 20% din populatie, ei sunt 100% din viitorul nostru'.

Si pentru profesori, o rugaminte, 'nu mai obligati pestii sa se urce in copaci'.

[Anna Andronache 22 mai 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1046729068790791)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1046729068790791>

Incepand de azi am si blog. O sa pun link pe Facebook cand postez acolo dar o sa continui sa scriu si aici postari mai scurte. Gasiti pe blog si o postare noua pe care am scris-o ieri.

In caz ca o sa mai am contul blocat stiti unde ma gasiti.

[Anna Andronache 23 mai 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1047473268716371>

<http://annaandronache.ro/2017/05/23/tiganul/>

Azi am scris despre rasism.

“Tiganul”

De cateva zile s-a umplut strada mea de copii. Nu stiu de unde au aparut atatia brusc, ei spun ca locuiesc aici de cand se stiu si acum s-a nimerit sa iasa toti din casa la joaca.

Initial il cunosteam doar pe unul dintre copii, un baiat cu 3 ani mai mic decat mine foarte ofticat si agresiv pe care il evit din cauza comportamentului sau. Cativa parinti ai copiilor din grup chiar vorbisera cu el pentru ca are obiceiul sa scuipe fetele in par si sa le agreseze.

Ieri i-am cunoscut si pe ceilalti copii prin intermediul acestui baiat si pareau in regula.

Mi-am zis ca merita sa incerc sa ma imprietenesc cu ei chiar daca sunt mai mici decat mine.

Azi ne-am intalnit din nou pe-afara. In timp ce stateam de vorba a trecut pe langa noi un prieten si vecin de-al meu. E un baiat adoptat cu care am fost colega in clasele primare, curat si ingrijit, foarte bine-crescut si foarte corect. Nu se oftica la joaca si nu e agresiv. Este elev la scoala de arte si a obtinut multe premii la competitii de violoncel. Asta va fi meseria lui, deja s-a hotarat.

Venea de la scoala si a spus ca-si lasa ghiozdanul in casa si vine sa se joace cu noi.

Dupa ce s-a indepartat, copiii mi-au spus ca parintii nu-i mai lasa pe afara daca vine baiatul acela pentru ca...”e tigan”! Ce-i drept, baiatul are tenul putin mai inchis dar asta nu e un motiv sa eviti un copil pe care nu-l cunosti.

Copiii si-au insusit mentalitatea rasista pe care o vad la parintii lor si au ajuns sa urasca un baiat pe care nu-l cunosc. S-au dus in casa obligati de parinti dar au vorbit urat de baiatul acela din proprie initiativa. Copilul asta nu le-a facut nimic, unii nici nu-i stiu numele dar nu au voie sa se joace cu el pentru ca are pielea mai inchisa la culoare. Celalalt baiat despre care am scris mai sus ii injura, ii loveste si ii scuipa dar nu e nicio problema fiindca are tenul alb, nu?

Mentalitatea asta e foarte populara in orasul in care stau. Nu stiu daca se intalneste si prin alte parti.

Eu nu mai vreau sa am de-a face cu acesti copii si pe parintii lor nici nu-i mai salut.

Intamplarea asta m-a scarbit total.

[Anna Andronache 1 iunie 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1053268281470203>

Educatie de Targoviste.

Asta asa, de Ziua Copilului.

1) Pe strada mea locuiesc bunicii lui Victor. El e putin mai mic decat mine. Vine foarte des pe aici si ne intalnim uneori. Acum 2 ani eram cu tata pe afara cand a aparut Victor necajit.

Tata: -Ce-ai patit, de ce esti suparat?

Victor: -M-a pedepsit tata.

Tata: -De ce?

Victor: -Fiindca am injurat.

Tata: -Si te simti nedreptatit?

Victor: -Da, pentru ca el injura toata ziua dar nu-l pedepseste nimeni.

2) Anul trecut eram cu tata intr-un magazin din Targoviste (Supeco) si langa noi se certau o mama cu un baiat putin mai mic decat mine. Copilul cerea insistent un pachet de biscuiti iar femeia a refuzat categoric si i-a cumparat altceva. Tata a intrebat-o de ce nu-i cumpara copilului ce-si doreste si ea a raspuns: “Asa sa faci dumneata cu copilul dumitale si sa te miri pe urma de ce ti se suie-n cap”.

Tata nu a mai raspuns.

[Anna Andronache 9 iunie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1058413570955674>

<http://annaandronache.ro/2017/06/09/rautate/>

Rautate

Provin dintr-o familie ortodoxa obisnuita.

Clasele primare le-am facut la Liceul de Arte “Balasa Doamna”.

În clasa I am purtat o discuție cu părinții mei în care mi-au explicat că pot sau nu să fac ora de religie la școală. Am întrebat copiii care deja erau la școală ce fac la orele de religie, ne-am uitat pe manuale și am hotărât că nu vreau să fac religia.

Conform legii de atunci, se făcea o cerere la începutul anului.

Acum legea s-a schimbat, cei care vor să facă religia trebuie să facă cerere.

La început a fost un fenomen de masă, foarte mulți elevi nu au mai vrut să facă ora de religie pentru că atât ei cât și părinții lor erau nemulțumiți de această materie.

Văzând asta, școala Coresi a cerut părinților ai căror copii nu mai făceau religie să facă o cerere scrisă, cerință ilegală. A fost o lovitură psihologică bazată pe lășitatele părintelui român.

Și-a atins scopul: Elevii s-au întors la ora de religie, părinții neavând curaj să-și asume în scris decizia.

Să revenim: Când am vrut să depunem cererea în clasa I am fost refuzați pe motiv că pot să nu fac ora de religie decât dacă sunt de altă religie, caz în care trebuie să aduc adevărata de la cult.

Legea nu specifică asta. A fost o luptă întreaga pentru care am ajuns la minister.

După aceea, cererea a fost acceptată.

La momentul ala eram singura din școală care nu făcea religie și nu era de altă religie.

Eram privită ca o mică infractoare.

Profesorul de religie nu a putut să accepte asta și m-a persecutat și hartuit în toți cei patru ani de școală petrecuți acolo. Când mă întâlneam pe hol imi cerea justificări și imi aducea tot felul de reproșuri.

La orele de religie, în absența mea, profesorul le-a spus colegilor mei că o să ard în iad și că sunt satanistă. De asemenea, le-a cerut să nu mai vorbească cu mine.

Atât la Balasa cât și la Coresi am fost ridicată în picioare și interogată, trasa la răspundere și hartuită pentru că nu fac religie. Am fost prezentată ca exemplu negativ în fața clasei și, desigur, mi s-a spus că "nu e bine cum gândește" și că "nu o să ajung departe cu gândirea asta".

Pentru problema asta tata a făcut multe drumuri și reclamații la Balasa și a avut mai multe discuții cu doamna director de la Coresi. Era și atunci, ca și acum, dreptul meu legal să nu fac religia.

Decizia mea nu deranja și nu afecta pe nimeni. A fost cea mai grea perioadă pentru mine fiindcă profesorul era foarte agresiv iar eu eram jumatate din cât sunt acum. N-o să uit niciodată răutatea cu care m-a tratat și perseverența cu care m-a hartuit.

Și ca să înțelegeți mai bine ce se învăța la orele de religie, găsiți [aici](#) niste exemple.

[Anna Andronache 28 iunie 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1069753909821640>

<http://annaandronache.ro/2017/06/28/poveste-dupa-poveste/>

>>

<https://www.facebook.com/PovesteDupaPoveste/videos/824188064397335/>

Poveste după Poveste.

Duminică 25 Iunie de la ora 19.00, ne întâlnim cu Profu' online, profesorul de matematică din Bacău care a fost dat afară pentru că a avut ideea să-și filmeze orele. Irina Luca i-a invitat în studio pentru a discuta despre problemele din învățământul românesc pe Cătălin Apostol, realizatorul reportajului și pe Anna Andronache, eleva celebră pe facebook pentru că scrie tot ceea ce se întâmplă la școala Coresi, din Târgoviște.

<<

Am apărut duminică, 25 iunie, la emisiunea "Poveste după poveste" la TVR1.

A fost filmată pe data de 9 iunie. Am vorbit acolo cu Irina Luca și Catalin Apostol despre învățământul românesc, profesorul Ioan Ursu - "Profu' online" - și despre mine.

Discuția a fost mai lungă dar cu siguranța nu au avut loc pentru a include tot.

Nu o să scriu despre emisiune pentru că cel mai simplu este să o vedeți [aici](#) dacă vreți.

<http://www.tvrplus.ro/editie-poveste-dupa-poveste-576338> (link inactiv)

Vreau însă să scriu despre experiența mea și despre oamenii pe care i-am întâlnit acolo.

Eram pe deal cu tata când m-a sunat doamna Luca să mă invite la emisiune.

Nu aveam telefonul la mine și ajunseseam acasă foarte târziu.

Am văzut că mi-a lăsat un mesaj pe Facebook și am stabilit să vorbim a doua zi la telefon.

Doamna Luca mi-a făcut o prezentare succintă a emisiunii. Mi-a spus și că s-ar putea să vina cineva de la Ministerul Educației - poate chiar ministrul - dar încă nu primise niciun răspuns.

Mi-a fost destul de clar ca nu va veni nimeni. Cand ministrul a vorbit la radio Europa FM prin februarie despre ceea ce scriu eu a promis ca va trimite pe cineva la scoala mea.

Probabil i-a luat vacanta prin surprindere chiar in drum spre Targoviste.

Inainte sa accept invitatia, m-am sfatuit cu parintii mei si ne-am uitat la editii mai vechi ale emisiunii.

Noi nu prea ne uitam la televizor si nu suntem la curent cu emisiunile de pe canalele romanesti.

Ne-a placut genul de emisiune pe care il face doamna Luca asa ca m-am dus.

Initial a fost invitat si tata dar el a preferat sa ramana acasa.

Doamna Luca a trimis dupa mine un sofer plictisit pe la ora 9 fara un sfert.

De fapt, cred ca era resemnat. Tata crede totusi ca era instruit sa nu ma oboseasca pe drum.

Eu cred ca drumul Bucuresti-Targoviste si-a pus amprenta asupra dumnealui- nu a scos o vorba.

Il inteleg, DN71 traverseaza sate interminabile si pline de radare prin care mergi cu 50 km/h.

Drumul asta e un chin pentru orice sofer.

Cand am ajuns, in sfarsit, la Bucuresti, scapand de linistea profunda din masina, a trebuit sa astept putin soferul si am avut timp sa observ oamenii care alergau grabiti dintr-o cladire in alta, toti avand un business-look impecabil si vorbind intruna agitati la telefoane.

Cand am coborat din masina in fata unei cladiri mari, doamna Luca m-a intampinat cu un zambet cald dar nu am stat foarte mult de vorba pentru ca a trebuit sa se duca la machiaj si sa-si schimbe rochia (care mie chiar imi placea).

In schimb, am stat de vorba la o cafenea de acolo cu doamna Gaita, foarte prietenoasa de altfel.

Mi-a oferit o prajitura sau un ceai dar am preferat sa discutam pana vine cameramanul.

Imediat dupa aceea au filmat cateva cadre cu mine in masina si pe drum spre platoul de filmare pentru a-mi face prezentarea si am descoperit ca soferul nu e chiar asa de tacut.

Apoi am mers in platou si mi s-a aratat scaunul pe care voi sta.

Mi s-a parut putin cam inalt si cam departat de masa dar era cu siguranta ajustat pentru adulti.

Totusi era confortabil. Pe celelalte doua scaune au venit doamna Gaita si doamna Chivu cu care am stat de vorba si s-au facut cateva probe si ajustari in privinta luminii si a altor detalii.

M-au intrebat daca vreau sa merg la machiaj si au hotarat ca mi-ar trebui putina pudra.

Pe hol, chiar in fata camerei de machiaj, era un grup de copii care venisera in excursie cu scoala.

Se uitau mirati la mine, gandindu-se probabil ca eu ar fi trebuit sa fiu cu ei, nu printre adulti.

La machiaj ma astepta o femeie tanara, obosita de la atata stat in picioare, chiar daca era inceputul zilei. M-a pudrat putin si intr-un minut eram gata.

Dupa aceea ne-am dus inapoi in platou si ne-am intalnit cu doamna Luca ce tocmai venise de la machiaj. Asteptam pe scaune cand a venit domnul Apostol.

S-au facut cateva glume pe seama sacoului dumnealui dar mie imi pareca ca dadea o nota de eleganta.

Ni s-au fixat microfoanele si, inainte sa incepem, am facut cateva probe de sunet iar doamna Luca m-a sfatuit sa vorbesc putin mai indraznet.

In platou atmosfera era foarte vesela, se radea si se glumea dar totusi treaba era luata in serios.

Lucrurile erau bine organizate si singura intrerupere a filmarii a fost din cauza scartaitului unei sine pe care se deplasa o camera.

Oricat a deranjat-o pe doamna Luca zgomotul, nu s-a gasit o solutie si a trebuit sa continuam asa.

Emisiunea a fost mai mult o discutie libera in care am schimbat impresii -sau cel putin asa am simtit eu. Am fost intrebata daca am avut emotii. Nu prea, foarte probabil din cauza ca toti au stiut sa ma faca sa ma simt bine, in largul meu. Vazand emisiunea, eu zic ca nu am fost nici asa frumoasa precum zice bunica dar nici atat de urata cum ma vad in oglinda cu lupa a mamei.

Dupa filmari am stat putin de vorba cu cei din platou.

Apoi m-a invitat doamna Luca sa-mi arate studioul de montaj, cabina de sunet (unde am stat putin de vorba cu cativa domni) si o camera (care nu mai stiu cum se numeste) cu birouri pline de calculatoare, ceasuri si aparate cu multe butoane de unde se puneau reclame si emisiuni.

Am mers apoi impreuna cu doamna Luca si domnul Apostol la cantina.

Doamna Luca mi-a cumparat o prajitura cu ciocolata recomandata de un domn de la sunet.

Ne-am asezat la o masa si am povestit diverse.

Atmosfera era atat de primitoare ca nu as mai fi plecat. Doamna Luca a mers cu mine in masina pana la iesirea din complex si mi-a dat o carte fiindca stia ca imi place sa citesc.

Pe drum spre Targoviste soferul a ramas la fel de tacut dar eu eram prea fericita ca sa ma mai apese tacerea de o ora si jumatate.

Tot ce am povestit aici a durat 4 ore + drumul de 3 ore (dus-intors).

Asta este doar partea la care am participat eu dar cate ore de munca sunt in spatele rezultatului final nu stiu, presupun ca multe.

In concluzie, mi-au placut oamenii cu care am avut de-a face acolo.

Am promis ca atunci cand merg prin Bucuresti vara asta o sa o sun pe doamna Luca sa ne intalnim.

[Anna Andronache 13 iulie 2017](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1080337448763286>

<http://annaandronache.ro/2017/07/13/anglia/>

Anglia

Am fost in vacanta in Anglia.

Nu in Londra, ci intr-o zona necolonizata de emigranti, unde cultura e nealterata de invazia strainilor.

Am stat intr-un orasel mic numit Kendal care are in jur de 30.000 de locuitori.

La fiecare colt e un "Fish & Chips" si sunt multe case inghesuite cu gradini mici.

Oamenii sunt foarte prieteni si naturali.

Cand ma duc in strainatate si am posibilitatea merg la scoala acolo ca sa-mi fac o parere despre invatamantul din alte tari. Am fost si in Irlanda acum 5 ani. Acum am mers la o clasa de copii mai mici decat mine fiindca cei de varsta mea aveau examene.

Cand a fost mama la o scoala sa aranjeze participarea mea la ore si i-a spus directorului ca suntem din Romania i s-a spus ca legea nu le permite sa ma primeasca.

Mama a venit acasa dezamagita dar in aceeasi zi a avut o revelatie.

Eu sunt si cetatean irlandez.

Mama s-a dus inapoi la scoala si i-a aratat pasaportul meu irlandez.

Directorul a spus ca asta schimba complet situatia si ca pot veni de a doua zi la scoala.

Eu sunt mandra de cetatenia irlandeza.

La momentul de fata e cel mai de pret lucru pe care il am si ma consider norocoasa ca o detin.

Am de gand sa ma folosesc din plin de ea si sunt mandra de jumatatea mea irlandeza.

Am observat in schimb ca cetatenia romana e mai mult un obstacol, un handicap in strainatate.

La scoala in Anglia se pune mare accent pe exprimarea cat mai complexa in scris si in vorbit.

Se folosesc toate metodele ca elevii sa-si imbogateasca vocabularul si sa-si dezvolte exprimarea.

Acei copii de 10 ani sunt in stare sa se exprime mai coerent si mai liber decat orice coleg de-al meu. Sunt experti in compuneri.

Favoritul majoritatii profesorilor si premiantul clasei mele citeste sacadat si nu e in stare sa poarte o discutie. Nu are logica si nici imaginatie.

E un zombie cu 10 pe linie care memoreaza tot ce i se da fara sa inteleaga ceva.

Uita tot dupa test sau ascultare dar el valorifica la maxim memoria pe scurta durata.

E sufocat de pregatiri si nu are viata sociala.

El este genul de elev cu care se mandreste scoala mea si, in general, scoala romaneasca.

Si parintii, desigur.

La ora de matematica elevii din Anglia sunt incurajati si chiar li se cere sa faca toate calculele in minte.

Sunt invatati sa fie eficienti si organizati.

Noua ni se cere se scriem toate calculele si enunturile pe foaie.

La ora de stiinte au facut un experiment ca sa invete despre forta de frecare.

Apoi profesoara le-a explicat ce e aceasta forta cu cele mai simple cuvinte si cu exemple cat mai relevante si practice astfel incat toata clasa a inteles.

Eu am invatat anul trecut despre forta de frecare. Noua ni s-a explicat cu termeni stiintifici pe care un copil de 12 ani nu-i retine pentru ca nu-i spun nimic interesant si sunt greu de inteles.

In pauze am stat de vorba cu copiii. M-am imprietenit repede cu ei si erau foarte curiosi cum e scoala in Romania. I-am cam dezamagit. Mi-a placut foarte mult de ei, de buna lor dispozitie sincera, fireasca si naturala pe care nu o vad la copiii din Romania. Nu am regasit la ei rautatea si agresivitatea elevilor romani plini de frustrari.

Toti mi-au spus ca vin de placere la scoala. Si asta se observa imediat.

Intre doua ore a avut loc "assembly". Toti elevii si profesorii se aduna in sala de mese (care e si sala de sport) si directorul vorbeste despre diverse lucruri timp de 10-15 minute. De data asta a invitat doi copii sa-si citeasca compunerile deosebite. Apoi a tinut un scurt discurs motivational despre importanta educatiei. Aceste discursuri motivationale au loc atunci cand nu sunt alte subiecte de discutat. Adunarea asta are loc in fiecare zi.

La sfarsitul ultimei ore profesoara a citit clasei dintr-o carte pe care o citisem si eu.

Fiecare si-a luat pozitia care i-a convenit. Unii stateau intinsi pe jos, pe burta sau se sprijineau unii de altii pe scaune. Se mutau dintr-o parte in alta a clasei sau chiar in fata profesoarei.

In Romania daca un elev sta altfel decat cu spatele drept pe scaun si mainele pe banca e apostrofat si i se reproseaza ca "e la scoala, nu la restaurant".

Acolo copiii sunt lasati sa se simta bine.

Pentru ca acolo s-a descoperit stiintific ca pozitia in banca nu afecteaza desfasurarea orei.

Clasa are 30 de elevi.

In ora copiii erau lasati sa schimbe impresii, sa se ajute unul pe altul, sa rada si sa glumeasca.

Unii vorbeau despre lectie, pe altii i-am auzit ca vorbeau despre un videoclip.

Poate ca asta a fost felul lor de a lua o pauza pentru ca nu se mai puteau concentra iar apoi s-au intors la lectie si la explicatiile profesoarei.

Sau poate intelesesera deja lectia si nu mai erau atenti la ceva ce nu-i mai interesa.

In clasa era in permanenta un murmur de mica intensitate si de bun simt care nu impiedica desfasurarea orei. Nu exista pretentia ca elevii sa fie muti, cum e la noi.

La mine in clasa se intalnesc cele doua extreme: ori e liniste mormant, ori profesorul nu se mai aude din cauza elevilor. Ei au gasit calea de mijloc, cea normala. Chestie de mentalitate si de organizare.

Nu am vazut nicio preocupare a profesorilor fata de cum e aranjat parul fetelor, daca au oja sau machiaj, daca baietii au cercei sau cum stau elevii in banci. Lucruri care le noi sunt, pentru unii profesori, niste prioritati si motive care declanseaza multe crize de nervi ale acestora la clasa.

Copiii sunt incurajati sa participe activ la lectie pentru ca fiecare raspuns corect e apreciat si cele gresite sunt integrate in explicatiile din lectie, cautandu-se motivul pentru care elevul a gandit un raspuns gresit. Profesoara cauta in raspunsul gresit al elevului ce parte din explicatia ei l-a determinat pe el sa inteleaga eronat, astfel incat explicatia sa fie clara pentru toti. Profesoara nu se lasa pana nu intelegea toata lumea, caci pana la urma asta e meseria de profesor. Elevii sunt incurajati sa isi spuna ideile in clasa, oricat de deplasate ar fi pentru ca nu sunt umiliti sau batjocoriti cand gresesc sau cand au o idee mai neobisnuita.

Relatia dintre profesori si elevi acolo este de prietenie si colaborare, asa cum trebuie sa fie.

Caci amandoi au unul si acelasi scop pe care trebuie sa-l atinga impreuna, scopul fiind intelegerea si insusirea materiei de catre elev. Unii copii stateau de vorba de placere cu profesoara in pauza. Profesorii si directorul ii salutau prieteneste pe hol pe copii.

In Romania multi profesori exclud ideea de colaborare. Ei percep doar subordonarea, insa unii elevi refuza sa se lase dominati si raspund cu aversiune fata de profesor (nu fata de materie, cum spun unii).

La noi cand trece doamna director pe hol se da alarma, nu mai stiu elevii pe unde sa se piteasca.

In scoala mea profesorii si mai ales directoarea sunt stiuti de frica.

Sistemul de invatamant romanesc nu are nicio legatura cu cel englezesc la momentul de fata, sunt imposibil de comparat.

Nu stiu daca s-au apropiat vreodata dar daca da probabil a fost prin Evul Mediu.

Si aici nu e vorba despre resurse materiale, asa cum se vaita toata lumea.

E vorba de bun simt si respect reciproc castigat, nu impus.

Un prieten de-al meu si de-al parintilor mei a spus odata ca "elevul roman performeaza pe o platforma gresita". Romania se lauda cu "olimpicii si campionii tarii".

Ei nu vin de pe bancile scolii, ei au sute de ore de pregatiri in spate pe langa talentul nativ.

Sistemul romanesc nu scoate niciun olimpic, nici macar la nivel de judet.

Tata a avut un coleg olimpic la chimie. Facea naveta cu trenul din Targoviste pana in Bucuresti saptamanal ca sa faca pregatire cu un profesor universitar. A avut locul asigurat la facultatea de chimie din Bucuresti. Acum e supraveghetor la un cazinou din Singapore.

In alta zi am mai vizitat o scoala.

Directorul ne-a primit in biroul dumnealui si ne-a facut o scurta istorie a scolii.

Apoi ne-a plimbat prin toate clasele, laboratoarele, bibliotecile si anexele scolii.

Ne facea cunostinta cu profesorii pe care ii intalneam dar si cu elevii.

Copiii erau bucurosi sa il vada.

M-a surprins ca si-a pierdut cateva ore bune ca sa prezinte scoala unor straini.

Cand ne plimbam prin curtea scolii s-a scuzat pentru ca se oprea sa adune gunoaie de pe jos.

In Romania se considera o mare injosire ca un profesor sa adune gunoaiele elevilor. E de neconceput.

Nici acolo nu am vazut o preocupare fata de machiajul si oja fetelor. Toate aveau unghiile facute, purtau bijuterii si erau machiate.

Singura pretentie e respectarea uniformei si sunt foarte stricti in privinta asta.

La orice magazin se gaseste un set de doua uniforme la 9 lire (vreo 45 de lei).

Cand eram in Anglia a fost o perioada foarte calda. A avut loc un protest al baietilor de gimnaziu impotriva regulamentului scolar care nu le permitea purtarea pantalonilor scurti. Si-au cumparat asadar fuste pentru ca regulamentul nu interzicea asta.

In urma protestului lor regulamentul s-a schimbat si de atunci au voie cu pantaloni scurti.

Cand compara scoala din strainatate cu scoala din Romania toti se leaga de resursele materiale si de programa scolara.

Sunt si ele importante dar sunt niste schimbari majore care nu au nicio sansa in viitorul apropiat.

Eu ma leg de atitudinea profesorilor fata de elevi.

Pentru asta nu e nevoie de bani si nici de legi noi.

E nevoie de respectarea legilor actuale si de bun simt.

Puteti sa-i dati profesoarei mele de matematica tabla digitala, clasa ultra-moderna cu aer conditionat si toate dotarile posibile, asistent de profesor si sa-i injumatatiti clasa de elevi.

Ora tot in teroare se va desfasura pentru ca asa stie si asa ii place sa o tina.

Deja imi e dor de normalitatea de acolo, de civilizatia, linistea si ordinea de la scoala si de pe strada. Pentru o societate ca asta am fost educata si ma regasesc in mentalitatea de acolo.

Mi-e clar ca plec!

[Anna Andronache 17 iulie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1083203618476669) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1083203618476669>

Mi se pare ca am mai scris asta dar multi nu se obosesc sa citeasca din urma.

O sa sterg orice comentariu care nu are legatura cu subiectul postarii, cauta sa devieze ideea ei si/sau cauta cearta (intentionat sau nu).

Apropo, cei care le scriu iau block.

Nu inteleg modul de gandire al celor care comenteaza tot felul de porcarii.

Eu astept pe pagina mea oameni care gandesc ca mine si sunt interesati de ceea ce scriu. Unii imi spun ca ar fi interesant sa schimb pareri si cu cei care nu gandesc ca mine.

Eu nu gasesc nimic interesant in a fi injurata pentru felul in care gandesc.

Nu vreau sa lamuresc pe nimeni ca e bine ca mine si nu ca ei.

Sunt constienta ca nu pot schimba mentalitatea nimanui, asa cum nimeni nu mi-o poate schimba pe-a mea. Nu va place "obraznicia" si "aroganta" mea?

Duceti-va pe paginile copiilor dresati care povestesc ce frumos s-au jucat cu papusile (ca pana la urma asta mi se sugera si mie sa scriu).

La ultima postare, cea despre vacanta in Anglia, se apucase cineva sa ma combata scriind despre... preturile caselor de acolo! Comentariu de altfel penibil, nici preturile nu erau corecte.

Omul habar n-avea ce spunea dar se simtea bine ca era parte din discutie.

Sunt o gramada de oameni ca el care au mari probleme de intelegere a povestirilor mele simple.

Ar trebui sa inceapa cu texte si mai simple. Recomand "Scufita Rosie".

Mi s-a spus ca sunt in cautare de atentie si ma hranesc cu like-uri.

Nu, de obicei ma hranesc cu pizza.

Nu stiu de ce aveti impresia ca like-urile imi schimba mie viata in vreun fel.

Sunt aroganta si obraznica, asa-i?

Ce batai as lua intr-o familie traditionala romaneasca pentru "impertinenta" mea...

P.S.

Imi plac foarte mult comentariile care au incheieri specifice agentilor de vanzari: "O zi buna", "Cu stima" etc. Mai ales ca in majoritatea comentariilor incheiate astfel am fost jignita la greu.

Cam atat. O zi buna va doresc!

Cu stima,

Anna.

[Anna Andronache 17 iulie 2017](#)

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1083307961799568>

Mi s-a cerut insistent sa-mi fac o descriere mai detaliata.

M-am conformat:

Specificatii tehnice

<http://annaandronache.ro/sample-page/>

Ma cheama Anna (nu Ana) Andronache, am 15 (dupa 14 si inainte de 16) ani si locuiesc, din pacate, in Targoviste.

M-am nascut pe 21 ianuarie 2003 in Limerick, Irlanda.

Am avut o copilarie fericita in care m-am jucat foarte mult si n-am avut decat grija papusilor.

Parintii mei mi-au facut toate poftele si acum am ajuns o aroganta impertinenta care scrie cu nerusinare despre scoala si profesori.

Cateodata, in nesimtirea mea, imi permit sa scriu si despre alte lucruri.

Am de gand sa cresc mare si sa ma fac si mai impertinenta si aroganta, spre disperarea celor care nu ma plac.

Am niste nevoi speciale pe care nu pot sa mi le satisfac in Romania si de-asta vreau sa ma mut in strainatate (liniste, corectitudine, civilizatie, curatenie etc; chestii de-astea deplasate, stiti voi...).

Ma hranesc cu like-uri si cu pizza.

Nu ma ajuta capul sa scriu cu diacritice, astept sa mai cresc.

De cand am inceput sa scriu am un succes teribil.

Ma cauta o gramada de pedofili si ma injura tot felul de cetateni.

Am trecut prin toate felurile de combateri, dupa cum urmeaza:

Anna nu exista;

Nu Anna scrie;

In spatele Anei se afla o conspiratie;

Anna minte;

Anna denatureaza;

Anna cauta atentie;

Anna e obraznica;

Anna e aroganta;

Anna e impertinenta;

Anna e o mucoasa.

Acum sunt foarte ocupata cu obtinerea buletinului.

Tata se lupta de un an prin tribunale pentru ca certificatul meu de nastere are o greseala.

Consideram ca ma va face mai matura o bucata de plastic cu poza si CNP.

Deocamdata ma bucur de pasaportul irlandez care ma apara de toate boalele si pe care scrie: *“Ministerul Afacerilor Externe al Irlandei roaga pe oricine intra in contact cu cetateanul nostru sa nu-i ingradeasca libera circulatie si sa-i acorde spijinul si protectia de care are nevoie.”*

Frumos, nu?

N-are rost sa scriu prea multe despre mine pentru ca intr-un an sau doi o sa cresc si informatiile nu se vor mai potrivi.

[Anna Andronache 19 septembrie 2017](#) ·

Dupa cum stiti dintr-o postare anterioara, eu nu fac religia.

Dupa cum stiti din aceeasi postare, am fost tratata cu rautate din cauza asta.

In ora de religie ma duc la biblioteca scolii si imi fac de lucru

(scoala nefiind asezata langa vreun bar sau vreun club).

Tocmai ajunsese azi acolo cu o colega si intra o invatatoare cu doi baieti de clasa pregatitoare sau intai.

-Doamna bibliotecara, copiii astia nu fac religie. Nu vor parintii lor, nu stiu... I-am adus sa stea aici ora asta.

-Pai da' ce sunt eu, doica?

-Pai e si ora mea libera doamna, n-am unde sa-i iau cu mine.

Baietii o tineau de mana pe invatatoare si ascultau discutia cuminti. Unul avea in mana o carte, celalalt un sandwich. Bibliotecara ii spune pe un ton rastit baiatului cu sandwich-ul in mana sa iasa afara si sa vina inapoi cand termina de mancat.

Pana la urma copiii au fost lasati sa stea la biblioteca in ora aia si nu au deranjat pe nimeni, au citit intr-un colt cuminti.

Cand a plecat bibliotecara pentru cateva minute, si-au facut curaj si s-au uitat dupa alte carti.

Mi-a fost mila de ei, de faptul ca sunt tratati cu rautate. Asa cum am fost si eu tratata.

Imi pare rau pentru ei fiindca stiu ce-i asteapta.

Stiu cum e sa fii ridicat in picioare si tras la raspundere pentru alegerile facute si modul de gandire. Discutia a fost purtata de parca ei nu erau de fata. Au fost tratati cu respingere si ura.

Ca tot ziceam ca suntem o societate moderna pregatita sa accepte homosexualii.

[Anna Andronache 4 octombrie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1125124427617921) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1125124427617921>

Azi a avut profesoara de matematica o criza de nervi.

A intarziat 20 de minute si a intrat turbata in clasa.

M-a luat prima data pe mine in primire ca aveam caietul de romana pe banca.

Eu obisnuiesc sa-mi fac temele la alte materii in orele in care lipsesc profesorii ca sa scap de ele.

Cand i-am spus ca problema nu e ca imi fac eu tema ci ca intarzie dumneaei s-a facut ca nu ma aude.

Apoi si-a indreptat furia catre o colega din cauza ca isi aranja gulerul la camasa.

Dupa aceea i-a picat pe sticla de suc a unui coleg.

Pe urma s-a apucat sa mute elevii din banci. Tot felul de preocupari, numai chef de ora nu.

Saptamana trecuta s-a plans colegilor ca eu "*in loc sa merg la pregatire ma duc pe la televiziuni*".

Pacat ca nu se mai da Diazepam fara reteta...

[Anna Andronache 25 octombrie 2017](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1136664709797226) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1136664709797226>

Am o profesoara de engleza care nu prea stie engleza si obisnuieste sa minta.

Am mai scris despre dumneaei in primele postari.

Uneori scrie gresit, alteori pronunta gresit.

Am corectat-o de cateva ori si a pus bot. De atunci o las in pace.

Am prins-o de cateva ori cu minciuna dar nu intru in amanunte.

Cand i-am zis si doamnei director mi-a spus ca nu ar trebui sa imi permit eu ca elev sa fac un profesor mincinos, chiar daca am avut dovezi si martori.

Sinonime potrivite nu prea am gasit pentru "mincinos" deci raman la cuvantul asta.

De ceva timp ma doare spatele. Nu stiu de ce, poate de la crestere.

Pana imi trece am hotarat sa nu mai car manualele care nu sunt absolut necesare.

Atunci cand am nevoie, imprumut de la colegi.

Fac pana acasa vreo 2 km jumate pe jos plus asteptarea autobuzului cu ghiozdanul in spate.

Ieri la engleza profesoara mi-a reprosat ca nu am manualul la mine.

I-am zis ca pentru o vreme nu mai car toate cartile pentru ca ma doare spatele.

A spus ca n-o intereseaza si mi-a tinut o predica despre cat de vinovata ar trebui sa ma simt ca nu am manualul la mine.

Doamna profesoara, ca raspuns la indiferenta si rautatea dumneavoastra fata de problema mea, nu o sa mai iau manualul niciodata, nici dupa ce imi trece durerea de spate.

E mai bine asa?

[Anna Andronache 19 ianuarie](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1185996971530666) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1185996971530666>

Nastase Carmen Elena. Profesoara mea de matematica.

Azi ne-a dat test. Era un test dintr-o culegere si scria ca timpul de rezolvare e de 2 ore.

Un coleg a intrebat daca ne lasa 2 ore si profesoara, ironic, a spus ca noi suntem mai destepti si ne ajunge o ora (desi au fost vreo 40 minute fiindca a intarziat, ca de obicei, si dupa aia s-a apucat sa mute elevii prin banci).

I-am spus ca 3 exercitii sunt din materie nepredata.

Mi-a spus ca da test din ce vrea si nu sunt eu in masura sa-i spun ce sa faca.

S-a pitit, bineinteles, dupa lingusitorii ei fideli cu care face pregatire regulat (fiindca mai sunt si unii care se duc doar inainte de teste si teze ca sa stie subiectele) si care stiau testul dinainte.

Am refuzat sa dau testul si m-a amenintat ca imi da 1. Ma lasa rece.

Scopul acestei practici este de fapt diferentierea prin note a elevilor care fac pregatire la ea si cei care nu fac sau fac cu alti profesori. Astfel, se vede cine e suprema la matematica si unde trebuie sa mearga banii daca vrei 10.

Poti sa faci pregatire si cu un doctor in matematica, la Nastase nu ai 10 daca nu faci pregatire cu ea.

Tata o sa depuna o reclamatie (inutila), a treia pe motivul asta. Reclamatie care va fi, desigur, solutionata de catre prietenii si colegii ei care, atunci cand se intrunesc in urma reclamatiiilor, il cheama pe tata sa-i spuna ce profesor deosebit, capabil, minunat, special si mirobolant e Nastase.

In nicio reclamatie anterioara facuta de tata pentru motivul asta nu a fost gasita vinovata.

Intr-un raspuns ni se spunea ca aspectele reclamate nu se confirma fiindca lectia a fost predata la o data ulterioara testului. Am fi naivi sa credem ca va fi gasita vinovata vreodata de catre colegii ei.

Nu am reusit sa dovedim absentele, intarzierile si faptul ca nu ne dadea pauzele chiar daca lucrurile astea se pot verifica pe camere. La chestiile de specialitate n-avem nicio sansa.

Concluzia e ca aceasta profesoara este intangibila. Perseverenta cu care continua cu practicile ei ilegale arata ca nu o afecteaza nici reclamatiiile, nici ce scriu eu, nici mass-media nici altceva.

Mi se spune ca am prea multe pretentii de la scoala. In primul rand, cine nu are pretentii de la oamenii din jur si de la societatea in care traieste e un distrus. In al doilea rand, astea nici pretentii nu sunt, ci lucruri normale care ar trebui sa vina de la sine si pentru care nu ar trebui sa fac atatea eforturi.

Si ce motivatie are un elev ca mine care invata sa invete in continuare cand vede ca niciodata nu ia nota pe care o merita daca nu se duce la pregatire la Nastase?

Ma credeti ca din cauza acestei profesoare imi vine sa nu ma mai duc la scoala?

P.S. Am uitat sa scriu ca profesoara nu m-a lasat sa ies din clasa si a trebuit sa il sun pe tata sa vina sa ma scoata. S-a pus in usa si as fi fost nevoita sa ma bat cu ea daca voiam sa ies. Era ultima ora si trebuia sa merg acasa.

[Anna Andronache 5 februarie](https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1197340507062979) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1197340507062979>

• Ce e mai grav din tot ce s-a intamplat la liceul din Copsa Mica? Ceea ce a facut profesorul sau ce a urmat dupa asta (incercarea de musamalizare a faptei si aparare a profesorului plus demersurile facute pentru sanctionarea elevilor)?

Cu siguranta ce a urmat. Nebuni ca profesorul asta gasesti in orice domeniu dar sa te apuci sa-i iei apararea si sa-ti indrepti toate resursele impotriva elevilor care l-au demascat mi se pare cel mai grav.

Majoritatea profesorilor isi fac meseria decent dar ceea ce ii compromite e ca in loc sa se dezica de astfel de colegi si sa ajute la eliminarea lor din sistem ei se unesc impotriva celor care ii demasca.

In orice tara civilizata s-ar fi stabilit ca elevele au adus un mare beneficiu liceului.

• Exista vreun avantaj (macar ipotetic) in incercarea de aparare a unui astfel de profesor?

Salvezi asa imaginea liceului?

Nu.

• Dimpotriva?

Da.

• Ce reiese din asta?

Prostie romaneasca autentica.

[Anna Andronache 12 februarie](#) ·

<https://www.facebook.com/anna.andronache.1/posts/1201380229992340>

Nu ma asteptam sa scriu asta atat de repede dar acum pot sa va anunt ca ma mut in alta tara.

Asta se datoreaza parintilor mei care isi lasa viata confortabila de aici si o iau de la zero in alta tara pentru mine.

Las in urma o Romania dominata de ipocrizie si prostie care nu o sa-mi lipseasca.